

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૧૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી ૨૫૫૫૫૫

વિષય ૬- : ૧૨૧

ગીનાન ૬૦
જુગેસર અબધુનાં.

(ગુજરાતીમાં) આવૃત્તી ૧ લી નકલ ૫૦૦.

પ્રગટ કરનાર,

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

ધી ખોળ સિંધી હાપખાનું,

૧૧૩, પાલખી મહોલા-મુંબઈ-૯.

ALL RIGHTS RESERVED.

આ બુક મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ ધી ખોળ સિંધી પ્રેસ ૧૧૩,
પાલખી મહોલા, મુંબઈ નં-૯ માં મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ માટે
છાપી અને મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે ધી ખોળ સિંધી પ્રેસ
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ-૯ માં પ્રગટ કરી.

સંવત ૧૯૭૬.

તા ૦ ૧૫-૬-૧૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સુરતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

સાંકળિયું.

નંબર

વિષય

પાનું.

૧. આઠ થકી એક મુન નીપાયા	૧
૨. ગુરુ પરમાણી તમે બાણી	૧
૩. સતપથ સાચા ને ગુરુની વાચા	૨
૪. આઠ ઉણાઠ ને સતગુરુ સરજેઆ	૩
૫. વામજી રૂપ નીરીજન ભણીએ	૪
૬. આઠ ન હોતા અનાઠ ન હોતા	૪
૭. પીરાણુ સરજને સામી એઠ નીપાયા	૫
૮. મુન મધે જોને અંખજ હોતા	૬
૯. હેન ધરી ધરી કીણુ ને કીયા	૬
૧૦. અહુકાર મધે ધીઆન ધરીને	૭
૧૧. આઠ ઉણાઠે અહુકાર ઉપના	૭
૧૨. આઠ ઉણાઠે નર હોતા એકીસા	૮
૧૩. અંખ ન હોતા તારે અખર ન હોતા	૮
૧૪. આઠ જોગી તેનું ધીયાન બ્રહ્મ	૯
૧૫. મુન મધે બારે સેવા ને જોગી	૯
૧૬. પરથમ હેતથી તેજ ઉપાયા	૧૦
૧૭. કરમ કરી કરી કંથાજો પહેરી	૧૦
૧૮. પરથમ જોગ કેરા મુલ વખાણ	૧૧
૧૯. ધંધુકારમાં ધીઆન ધરીને	૧૨
૨૦. જોગ તતવ કેરા ભેદ વખાણ	૧૨
૨૧. કંચિ કરી બારે આસણે બેઠા	૧૩
૨૨. અનન આરંભ સામીએ એઠ માંહે કીયા	૧૩
૨૩. સજ અંતે જોણે સત ઉપાયા	૧૪
૨૪. કવન જોન ગગનમાં ધરેઆ	૧૪
૨૫. લીલ વરણુ ધંધુકારજ હોતા	૧૫
૨૬. ખાલે રવલાની સાંભલ અખધુ	૧૬
૨૭. પંથી પંથી હો મારા શાહા સખ જુગ પંથીજી	૧૬
૨૮. જોગી સો ને જુગા જુગ જોગી	૧૬
૨૯. એ કુદરતે જે કંઈ જીવને આરાધે	૧૮

૩૦.	પરથમ ધંકુકારજ હોતા	૧૯
૩૧.	અનલ રૂપે સામીએ રાખદ જો ભણીએ	૨૧
૩૨.	કોણુ ગુરુ અમે તમને કહીએ	૨૨
૩૩.	ઈમામપુરી નગરીમાં ગુરુ નર રહે છે	૨૩
૩૪.	નાથ તમારા સો ચેલા હમારા	૨૪
૩૫.	જોગી કોણુ સો આસણુ તમારું કહીએ	૨૫
૩૬.	કોણુ સો આસણુ હોએ ભીરમા	૨૬
૩૭.	ભીરમા ને શીવ એ સંગાતે આવેઆ	૨૭
૩૮.	એક મથે જાને કથાન કરીને	૨૮
૩૯.	પરથમ ધંકુકારજ હોતા	૨૯
૪૦.	અંખ ન હોતા તારે ભીરમા ન હોતા	૨૯
૪૧.	સતપંથ પદારથ તમે સોધીને લેએ	૩૦
૪૨.	હેમપુરી નગરીમાં આસણુ સરજેઆ	૩૧
૪૩.	હેત કરીને નીરમુખે ફરીને	૩૨
૪૪.	એહક રૂપેથી લીલ જો હોતા	૩૩
૪૫.	એ નર ને નારી બેઉ જોગસું બેલે	૩૩
૪૬.	ઈમામપુરી નગરી ને કુંવારકા ખેત્ર	૩૪
૪૭.	છત્રીસ જુગ ને ચોરાસી ચોકડી	૩૫
૪૮.	એ જોગીથી જીવના નીવેડા થાય	૩૫
૪૯.	લીલ વરણુ ધંકુકાર જો હોતા	૩૬
૫૦.	ધંકુકાર માંહે ધીયાન કરીને	૩૭
૫૧.	સતગુરુ ભરમાનું આસણુ પુણુ	૩૮
૫૨.	ચારે ખાણી ને નીરીજનની વાણી	૩૮
૫૩.	અખણુ જુગત બેસ સતોખ પાત્ર કરે	૪૦
૫૪.	અખણુ મન જીતે મન ઈચ્છા ફલ ઉપજે	૪૦
૫૫.	સતગુરુ પદમાદે શાહા મોરે હાથ પગ સરજઆરે અખણુ	૪૨
૫૬.	જાગરે જીએ તેરી કાયા સરજરે અખણુ	૪૩
૫૭.	એક જોગી ગુરુ રાખદ હોએ	૪૬
૫૮.	એક જોગી જમીન ન હોતી આસમાન ન હોતારે અખણુ	૪૫
૫૯.	જમીન આસમાન સાહેબે જુગતે જડેઆ	૪૭
૬૦.	લીલ વરણુ ધંકુકાર જો હોતા	૪૮

જો મ-વાણી.

ગોનાન ૧ લું.

- આઠ થકી એક મુન નીપાયા, તારે મુનમાંથી શબ્દ નીપાયા-જુગેસર,
જોગના મરમ કોઈ ન જાણે, જોગકા મરમ જુગેસર જાણે-જોગકા. (૧)
- મુદ્રા પેહુરી ને મન વશ નાહી, નરજે જાશે નીરવાણ-જુગેસર. (૨)
- નાથ અનાથ અમે પીર હમામ શાહા, અમે અલખ પુરશ
ધરના ચેલા-જુગેસર. (૩)
- ભભુત ચાલે ને પાય પડાવે, પણ સીધતા શબ્દ ન જાણે-જુગેસર. (૪)
- સંગી વગારે ને કાન ફડાવે, પણ ભીરમતા અખર ન જાણે-જુગેસર. (૫)
- જટા વધારે ને જોગના સાધે, પણ મુગતના મરમ ન જાણે-જુગેસર. (૬)
- જંપુ દીપ માંહે સામી તખ્ત રચાયા, ને શેસરના સીરજણદાર-જુગેસર. (૭)
- અડસડ તીરથ તે પરખત ને નીર. તીયાં તડી નીવેડ થાય-જુગેસર. (૮)
- એમ ભણે મંદ્ર ધમામ શાહા, તમે મુણે મારા જોગી, ગુર મલે
તે સેમાં રહે-જુગેસર. (૯)

ગોનાન ૨ જું.

- ગુર પરમાણી તમે જાણો, તમે સંતોખે મુદ્રા થાઓજી,
સતગુરની વાચા ને ફરણીએ સાચા, એ સેવાએ મુગત પાઓ;
જુગેસર શેસર ગુર બીના, મુગતી નવ હોએજી. (૧)
- મનને મારો લે બીખયાને વારો, લે જાસો સરગ મીજરજી,
જ્યાં ધર્મ પરકારીને ધરજે થાયેઆ, તીયાં કીધા જીવેના ઓધાર-જુગેસર. (૨)
- એક અભધુત એક જોતમું ખેલીયા, ને કીધા નીવેડા જોગના સારજી,
આસમાન સરજીને ચંદર નીપાયા, અને સરજેઆ તે વરજી અઠાર-જુગેસર. (૩)
- થવન પરકાસીને ખાતાલ બાંધીયા, અને ગન મુરત એક કીરતારજી,
ગન મુરત ચોથા તતવને જાણો, એ નર નારાયણુ ધર
આવીઆ સંસાર-જુગેસર. (૪)

- કરમ પરખી તમે પાવલ પીચો, જેણે થાય ઇકિતેરના નીસતારણ,
 એવા સતપંથ તમને પાયા, નરને જાતાને વારે સાર-જીગેસર. (૫)
 ઇકિતેર પુરીઆ તમારા આગલ થાશે, એવા ભીરમ ગીનાન
 સુણો સારણ,
 કીધા કરમ પરલે થાશે, અને રહે મહાદન સાર-જીગેસર. (૬)
 સુનીવરને કાજે અમરાપુરી સરણ્યા, જે કરણી કમાવશે સારણ,
 આગે ગારખ નાથ મહદર ભણીએ, તેણે નથી તણ્યા સંસાર-જીગેસર. (૭)
 ભેઓના એધાર અમ ધરથી થયા, એવું જાણીને જોગ ઉતારોણ,
 સીધ પુરસની સેવા જો કીજે, જીવને કસણીએ થાય નીસતાર-જીગેસર. (૮)
 ભભુત ચોલી ને હાથ માંહે જોલી, પણ ભીતરના બેદ ન જાણોણ,
 અણે ગુર ઇમામ શાહા તમે સુણો જીગેસર, તમે દસમા
 અવતારને પરમાણુ-જીગેસર. (૯)
 નવે અવતારે કાંઈ અરથ ન થાએ, જો સતપંથ ધીઆવો વીચારીણ,
 આજ દસમે અવતાર કેરે જીવને સંધે, તમે સેવા કરો નર ને નારી-જીગેસર. (૧૦)

ગીનાન ૩ જી.

- સતપંથ સાચા ને ગુરજની વાચા, અને ધરમ કરમથી
 રહેઆ નીઆરાણ,
 કેણ નાથ તમને જોગ દેખાડીઆ. તે નાથ જાશે નરક મીઝર;
 જીગેસર શેસર ગુર વીના મુગત ન હોય. (૧)
 આસણુ આંધો ને જોગ સાધો, પણ સંસારમાં ચાલો મુઘાવાણ.
 નવ નાથ ને ચારાસી સીધ, તે સેવા અમારીએ આવેઆ-જીગેસર. (૨)
 જોગ ના લેખે ને અસત ના મેલે, પ્રાણુ જતા ન લાગે વારણ,
 વસનવ વાણી ગુર મુખે જાણી, તો સરંગ જસો નીરધાર-જીગેસર. (૩)
 શુકરીત સાચી ને નર નારી રાચી, અંગ ઉઘાડા કોઈ નાં સાંખોણ,
 આદ પુરસને જાણો દીલમાં આણું, હીરા રતનને હાથે રાખો-જીગેસર. (૪)
 વીખીઆને વારો ને ગીનાન સંભારો, એણી પેરે સરગજ માલોણ,
 જંપુદીપે ગુરજ તારવાને આવીયા, તે નાથ અનાથ તમે ઝાલો-જીગેસર. (૫)
 અકલ જાણો ને જોતને પીછાણો, જેણે કીધા જોગના વીચારણ,
 ચારે વેદથી અમ રહીઆ નીઆરા, તે એમને સેવે મુઘ
 થાય સંસાર-જીગેસર. (૬)

ચારે વેદની વાત સંસારને હાથે, પાચમા વેદના ભેદ ન પાયાલ,
 પાચમા વેદના ગુર જાં સુધી નથી મલીયા, તાં સુધી ફેરા ખાયા-ગુગેસર. (૭)
 માંગીજ ખાએ તેને મુગત ન થાયે, પર ધાન લઇને પસતાસોલ,
 હુણ પાણીના લેખા સામીજ લેસે, તારે કેમ કરી ઉતર ત્યાં દશા-ગુગેસર. (૮)
 આજ કલ વારે ખોયા જમવારા, જોત વીના જોગી શું થાયેજ ?
 એમ ભણે ઇમામશાહા તમે સુણો ગુગેસર, કલમાંહે કેપ
 નકલંકી આયા-ગુગેસર. (૯)

ગીતાન ૪ થું.

આદ હિણાદ જો સતગુર સરજેઆ, વ્રત મુરત તારે સીરજીજ,
 વ્રત મુરત એક જોતશું ખેલે, તેને આદ હિણાદ લેજો જોધ;
 ગુગેસર જોગના મરમ કોઇ ન જાણેજ. (૧)
 સતપંથ મધે સતગુર આયા, સત ને સતોખ બેડિ લાવેઆજી,
 ધરમ પરકાસીને પાપ પરજલેઆ, તો શેસટના ગુર કહેવાયા-ગુગેસર. (૨)
 કાંકણ બંધાવીને પાવલ પીધા, તે ચારે ખાણથી છુટાજી,
 દુનીઆ લોક દુનીઆજી લાગ્યા, તે સતપંથ માંહેથી ફેરા-ગુગેસર. (૩)
 રખીસર તે જ રતનને પીછાણે, ને કાચની વોરતને તજેજી,
 સતપંથ મધે ધીઆન ધરીને, અલખ પુરશને ભજે-ગુગેસર. (૪)
 વીરાનવને આલખીને પાવને પુજે, તો દુનીઆની તજે આસાજી,
 આદ પુરશનું ધીઆનજ રાખે, તેને હોય અમરપુરી વાસા-ગુગેસર. (૫)
 આદ પુરશ સતપંથમાં આવેઆ, એ જોગી સો રખીસરે પાયા,
 ભણે ગુર ઇમામશાહા અમ વર આદ જ જોગી, ભેટે અમર
 થાયે કાયા-ગુગેસર. (૬)

ગીતાન ૫ મું.

ધામસ કેપ નીરીજત ભણીએ, તો વ્રત મુરત એક માનજી,
 ગગન માંહે ઇંદ્રાસણ ભણીએ, અને એ આસણે ધરીઆ ધીઆન-ગુગેસર. (૧)
 ધીઆન ધરી મચેસર રહેઆ, જેણે પીઠ ભરમંહેણ કીધા સારજી,
 મુંઠ મુંઠાએ મુગત ન પાઈએ, તે નરજે પડશે નર નારી-ગુગેસર. (૨)

સતપંથ ન મુજે મરમ ન બુઝે, અમારા વસણા ન મુઠલ,
 ઇંદ માણે અમારે આલમ સીરંગેઆ, ઇંદ બાજ ન હુઆ કોઈ-જુગેસર. (૩)
 તેરે ઠાડે નર અપખજ હોતા, અને અજાણ મુરશ રૂપ હોતાલુ,
 તે ઠાડાની જે તમે ખખર ન પાઈ, તેા પડસો આરે ખમજ રેતા-જુગેસર. (૪)
 આવાગમજુ આસા ને અરથ ન પાયા, પીરાણુ જતાં ન

લાગે વારલુ,

પીરાણુને અરથ એમ ન સીજે, સતપંથનું મુલ ન જાણીઉં સાર-જુગેસર. (૫)
 મુલ નહીં જાણુ પરતમા પરમાણુ, પથરમાં કીયાંથી પાચો મેલાલુ;
 જેણે તમને જોગ દખાડેઆ, પણ તે છે અમારા ચેલા-જુગેસર. (૬)
 ચરણુ પખાલીને આગલ ચાલે, પણ તમને ધરમ અમે
 આલેઆ સારલુ,

પીર ન પીછાણુ ને આપ મતી જાણે, તે પડશે ગાડ અંધાર-જુગેસર. (૭)
 ધંધુલ વેસ ને આપો ઉપદેસ, પણ આસા વસણા ન મુઠલ,
 મમતા ન મુકે ને જુગ ધીઆનજુ ચુકે. તે પડશે નરગમાં રોધ-જુગેસર. (૮)
 જોગી નવ તાથ ને ચોરાસી સીંચ સમાવેઆ, પણ સતપંથે
 તરતું તતકાલલુ,

પીર પેકાંબર તમે પરતક પુજે, જેથી રલે જીવને જંગલ-જુગેસર. (૯)
 કરતવ ખાટા ને થાચા છે માટા, પણ માટાઈએ મરમ ન પાયલુ,
 માંગી ખાવું ને વડકુંડે જાવું, એ દો દો ખાતાં ન થાચે-જુગેસર. (૧૦)
 કાચી છે કાચા ને ખોટી છે માયા, તેને જતાં ન લાગે વારલુ.
 શબ્દ છે સાચા ને પીંઠ છે કાચા, કોણુ કરતવે ઉતરે પાર-જુગેસર. (૧૧)
 સતપંથ ધીઆએ પાપ નીવારણુ થાએ, પણ જપો સાસ

ઉસાસે જાગીલુ,

ઇમામની ભગતી ને જીવોની મુગતી, જરણુ મરણના ભય
 ગયા ભાંગી-જુગેસર. (૧૨)
 પ્રાન મુરત આદ જુગમાં આવેઆ, તેને એક કરીને જાણાલુ,
 એમ ભણે ઇમામશ હા તમે ભારથ ભુલા, પણ જપતપ જોગ
 તમે આણુ-જુગેસર. (૧૩)

ગીનાન ૬ કું.

આદ ન હોતા અનાદ ન હોતા, ન હોતા અખરા અતીતલુ,
 શબ્દાતીત તારે જોગમાં રેતા, પછે કરેઆ અહુકાર;

- જુગેસર જોગલી રીતો અનેરીછ.....(૧)
- તેજ ન હોતા પંજર ન હોતા, તારે હોતા તેજ બંબ સરૂપી
તે મધે ધીઆન ધરીને, તારે બંબમાં રહેઆ અરૂપી-જુગેસર. (૨)
- સામી તેજ નાં હોતા તારે કીઆ થકી સરજેઆ, તે પંજર વીના
કેમ નીપાઈછ,
જુગત વીના જોગ કેમ સરજેઆ. તો જોત વીના કેમ સરજાઈ-જુગેસર. (૩)
- ધામ મધે જોને ધીઆન ધરીને, તો નીરીજન મધે નીરાકારછ,
બંબ રૂપ બંબ જો હોતા, પછે કીધો અહુંકાર-જુગેસર. (૪)
- અહુંકાર મધે જોને આસા જો ઉપની, અતીત આદ
સરવે સરજેઆછ,
પીંઠ મધે જોને ધીઆન ધરીને. તો ભેદ વેદ સરવે સરજાયા-જુગેસર. (૫)
- શબ્દ સુણી જોગી પાથે લાગા, આપી દસોંદ ને ગુર પરમાણીયાછ,
ધામ નીજ ધામ તણા ગુણ ગરહીને. ભરમા ઈમામશાહા પીછાણીયા-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૭ મું.

- પીરાણુ સરજને સામી એંઠ નીપાયા, પરાણુ તણી એ છે કાયાછ,
કાયા મધે કરમજો મેલેઆ, તો રખીયા માહે સમાયા... ..
જુગેસર એવા તો જોગ જુગેસર કમાયાછ.....(૧)
- જુગેસર તે જે કોઈ જીવને આધારે. તે જરણાં મરણનાં સેંસા યાલેછ,
વધકુંઠની વાટમાં ઉભા રહીને, નરજો જાતાં જીવને વારે-જુગેસર. (૨)
- ધીઆન ધરી ધરી ધંધુકારથી દેખો, ને જરણુ મરણુ રાખે લેખોછ,
નીગમ જાણીને અગમ પીછાણુ, તો સોલ કલા માંહે સરવે દેખો-જુગેસર. (૩)
- આસણુ શાખી જે કોઈ અસતત પુજવે, એણી જુગતે જીવો
તારણુ સોહીછ,
ભણુ ગુર ઈમામશાહા તે જુગેસર ખરા, તેને હાજર મીજલસમાં
લેજો જોઈ-જુગેસર (૪)

ગીનાન ૮ મું.

સુન મધે જોને બંબજ હોતા, ને તેજ માહે બંબ ઉપાયાલ,
જોગ મધે એક ઈંદ ઉપાયા, ઈંદ માંએ બાંધી કાયા... ..
જુગેસર જોગની જુગતી અનેરીલ.....(૧)

ઈંદ છદીને હેત ઉપાયા, તે હેતથી કીધા વીસતારલ,
ઈંદ મધેથી આકાર ઉપના, તારે મુરત સીરલ ચાર-જુગેસર. (૨)

હેત ધરીને દેવે જુગત ઉપાઈ, ને તેજ થકી સરવે કમાઈલ,
સત સંતોસ ત્રન દેવ જો રહેઆ, અહુંકાર શબ્દે શેસટ નીપાઈ-જુગેસર. (૩)

આઠ ઉણાદે અહુંકાર ભણીએ, તીયાં ભીરમા વીશનું
મએસર ગણીએલ,
સકતીથી સરવે શેસટ નીપાઈ, એક એકનો રહેઆ સાધી-જુગેસર. (૪)

સુન માંહેથી શબ્દ ઉપના, ને શબ્દથી સરવે ઉપાયાલ,
ભણે ગુર ઇમામશાહા શબ્દથી સતગુર સરજ્યા, તે તો
તેજ માંહે તેજ સમાયા-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૯ મું.

હેત ધરી ધરી ફીણુ જો કીયા, ફીણુથી ઈંદ નીપાયાલ,
ઈંદ મધેથી સરવે રચના કીધી, તારે સરજેઆ પીંદ ને કાયા... ..
જુગેસર જોગી તે ધીઆનમાં તરીઆલ.....(૧)

આઠ નીરીજને ઈંદા જો કીધી, પરથમ જોગના મુત્ર નીપાયાલ,
તે જોગ મધે જુગેસર રહીને, તે પીંદ સાથે મેલી છે માયા-જુગેસર. (૨)

કાયા ને માયા બે જુગલ સરજેઆ, તેજ મધે જોગ સમાયાલ,
જોગ માંહેથી જુગતજ સીરલ, તેમાં ત્રન તતવ રહેઆ લોપાઈ-જુગેસર. (૩)

ત્રન તતવ માંહેથી ત્રન ગુણુ જો સરજેઆ, તો જોગી એ તેજ
માંહે મેલેઆલ,

સાઠ મધેથી શબ્દ જો થયા, શબ્દથી તેજ સરવે ખેલેઆ-જુગેસર. (૪)

ત્રન ગુણુથી એક નારી જો સીરલ, તે નારીથી સરવે ગુણુ હુઆલ,
ત્રન ગુણુથી તે અલગા રહેઆ, તે કીઆ આઠ નીરીજન જુઆ-જુગેસર. (૫)

નાથ અનાથ જોને એણી પેર કાહાવેઆ, તે એહુ તેજનાં મેલાઇ,
જાણે પીર ઈમામશાહા એ આસણુ જોયા, એ નાથ અનાથ

ધરના ચેલા-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૧૦ મું.

અહુંકાર મધે ધીઆન ધરીને, ધંધુકાર રચાયાઇ,
ધીઆનમાંથી જોગ જો સરજેઆ, જોગમાંથી નીપની કાયા;
જુગેસર જોગની જુગતી અનેરીજી.....(૧)

આદ જુગેસર જોગી ઉપના, અને જોગીથી ઉપની માયાઇ,
આદેથી ઉપના તે અતે સમાયા, તે ધરસે નુરાની કાયા-જુગેસર. (૨)
ત્રન સુરત આદ જોગમાં સરજી, ત્રીયાં સકતીએ સરજી માયાઇ,
ત્રીયાં જોગી હતા તે ધીઆનમાં રહેઆ, ત્રીયાં જોગીએ

જોગ કમાયા-જુગેસર. (૩)

ધીઆન મધે સરવે માયા જો સરજી, અને માયા માંહે
જોગ સમાયાઇ,

કાયા ને માયા એહુ જુગલ જો સરજયા, તારે જુગલમાં જોગ નીપાયા-જુગેસર. (૪)

પરથમ જોગી ધીઆનમાં એકા, અને નીરીજન રહીયા એકીલાઇ,
જાણે ઇંદ્ર ઈમામશાહા જોગ કમાયા, તે આદ નીરીજનના ચેલા-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૧૧ મું.

આદ ઉણાદે અહુંકાર ઉપના, ત્રીયારે શબ્દમાં સરવે સમાયાઇ,
આદેથી ઉપના તે અતે સમાયા, તેજ મધે આંધી કાયા;
જુગેસર જોગના મારગ ન જાણે કોઇજી.....(૧)

જોગી તેજે જુગત જાણે, શબ્દ તણા લાવે ગીનાનજી,
ગીનાન સાધે ને મંદલ પરકાશે, તે સુરતા મધે રાખે ધીયાન-જુગેસર. (૨)

સીધને જાણી શબ્દને આલખે, ને જોગની કીરીઆ સાધેજી,
અગની પરકાસે ને વાણી પરજાલે, ને ગગન પાતાલ સુરતા આંધે-જુગેસર. (૩)

તાલ તામસ એહુ જોડ પરકાસે, સીધ તણી કીરીઆ જાણેજી,
અરમા ઇંદ્ર ઈમામશાહા ઉપદેશ કીધા, તે જોગીએ જુગત પરમાણી-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૧૨ મું.

આદ ઉણદે નર હોતા એકીલા, શબ્દ થકી કરતા મેલાલ,

ધીઆન મધે જારે ધંધુલ પરકાસીએ, તે આપાદ પુરશથી ખેલા;

જુગેસર જુગત વીના જોગ ન હોએલ.....(૧)

ધંધુકારમાં ધીઆન ધરીને, તેજ મધે હેત ઉપાયાલ,

ખોગલ ભોગલ જે હોતા જોગી, તારે હેતસુ તેજ બંધાયા-જુગેસર. (૨)

ત્રન પરકાશ ત્રન મુરત સરલ, દસે કલા દેવે વરતીલ,

દસ કલામાં દસ આસણ સરજેઆ, તે દસે મુકામ લીધા મુરતી-જુગેસર. (૩)

નાથ અનાથ ઇ જોગી જો સરજેઆ, તે જોગી પરસાદે

તાંહા બોલેઆલ,

પીંઠ ભરમંઠ જેણે મુરતીમાં લીધા, સરવે પીંઠમાંથી સરજેઆ-જુગેસર. (૪)

સતગુર લીરમાને આલખીને ધીઆવો, જેણે પીંઠ

ભરમંઠ સરજેઆલ,

ભણે પીર ઈમામશાહ સતપંથ સરજેઆ, તે આદ ઉણદે

પુરણ રહેઆ-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૧૩ મું.

બંબ ન હોતા તારે અખર ન હોતા, તે બંબ માંહે

લીરમા સમાયાલ,

આદેથી ઉપના તે અંતે સમાયા, તેણે બાંધી નુરાની કાયા;

જુગેસર જો ભેદ વીના મુગત ન હોએ. (૧)

જુગતને જણો ને વેદ પરમાણુ, તીસ મધેથી જોગ નીપાયાલ,

આસણ વરતીને જુગત જો વરતી, તારે જોગીએ જોગ ધીઆયા-જુગેસર. (૨)

બંબ રૂપ માંહે બંબ જો હોતા, તારે તીયાં હેતસુ તેજ બંધાયાલ,

નીરીજન નારાયણે ધીયાન ધરીને, હેતથી એંઠ નીપાયા-જુગેસર. (૩)

બંબ વીસતારીને બંબ નીપાયા, તે બંબ માંએ તેજ સમાયાલ,

આદ જુગેસર ધીયાન ધરીને, તારે હેતે એંઠ નીપાયા-જુગેસર. (૪)

સુનકાર મધે ધીઆનજ ધરીને, ધરમ કરમ બેહુ નીપાયાલ,

ગુર ઈમામશાહ કહે અમે આદ છું જોગી, સાચીના તેજ

મંહે સમાયા-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૧૪ મું.

આદ જોગી તેનું ધીયાન મોહું, ચેલા તણી એ સરવે માયાણ,
કમ થકી જોગીની કાયા ઉપની, તો પીઠ માંહે જોગ સમાયા...

જુગેસર જોગના આસણ દોહોલાણ.....(૧)

શબ્દ થકી જોને સડ નીપાયા, તો વસત રહી નીઆરીણ,
સકતીએ તેની સેવા જો કીધી, તેતો વ્રન દેવ રહીઆ ધરી-જુગેસર. (૨)

એણી પેરે નાથ જોગી જો ઉપના, અનાથ સેવાએ આવીયાણ,
નાથ અનાથ બેઉ જુગલ જો સંગમ, તો શેરાટ સંજોગ

બેઉ લાવીયા-જુગેસર. (૩)

હોત થકી જોને શબ્દ ઉપના, તેજ મહે સરવે સમાયાણ,

વ્રન મુરતે તેની જુગત જો જાણી, તો નાથ અનાથ જોગીએ પાયા-જુગેસર. (૪)

પરથમ હોતા તે અતે ઉપના, તે આદે અતે એ જોગ કમાયાણ,

એંદ્ર ઇમામશાહે સેવા દેખાડી, તો અનાથ તણી સુધ પાઈ-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૧૫ મું.

સુન મહે તારે સેવા જો જોગી, તારે શબ્દ થકી તેજ ઉપાયાણ,

તેજ મહે જોને શબ્દ સમાયા, તાંહા શબ્દથી તેજ ઉપાયા...

જુગેસર જોગના ભેદ અનેરાણ.... (૧)

જોત થકી જોને જોગી નીપાયા, જુગત થકી જોત નીપાયાણ,

તેજમાંથી વ્રન તતવ સરજેઆ, જોગમાંથી સરવે લાયા-જુગેસર. (૨)

તારે કસણીમાંથી સરવે કલા જોગી, તારે સુનચકર દેવે સાધેઆણ,

તેજ કલા માંહેથી જોગ પરકસેઆ, તારે તન તતવના ભેદ

દેવે બાંધેઆ-જુગેસર. (૩)

અનત જુગ પેલા ગુરે કમાયા, અનત વીસનવ નીપાયાણ,

અનેક લીરમા આગલ સરજેઆ, તો રીવને નારાયણ ઉપાયા-જુગેસર. (૪)

ભરમંદ માંહે ભરમ પરકાસીઉં, તો લીરમના ભેદ અનેરાણ,

રીપક જોત તેમાં સમાએ, તીસ કારણ નાખેઆ ફેરા-જુગેસર. (૫)

જોગ માંહેથી જોગી ઉપના, તો જોગીથી સરવે નીપાયાણ,

આદ નીરીજન જોગીના ચેલા, તે જોગીમાં અમે સમાયા-જુગેસર. (૬)

જોગ તતવના બેદ વખાણું, તીયાં અનત જોગી કેરા મેલાણ,
 જાણે ગુર ઈમામશાહા અમે. ભજુતમાં સરજેઆ, અમે આદ
 જુગસર એકીલા-જુગસર. (૯)

ગીનાન ૧૬ મું.

- પરથમ હેતથી તેજ ઉપાયા, તેજ ને હેત જુગલ સંધાયાણ,
 તેજથી હેતજ પાયા, તો બેઉમાં બેઉ સમાયા...
 જુગસર અનાથે નાથ જોને સરજઆણ... ... (૧)
- આદ નાથથી નાથ જુગસર, તો વેદ થકી સુધ પાયાણ,
 બેદ માંહે વેદ માંહે અપરમપાર, એણી પેરે બેઉ સમાયા -જુગસર. (૨)
- આદ જુગસર ઈંદ નીપાયા, તો તે માંએ તેજ સમાયાણ,
 એંદ છેદીને ઉતપુત સરજ, તો નુરમાંએ નુર સમાયા-જુગસર. (૩)
- માયા પરકાસીને દેવ જો કાહાવેઆ, ત્રન ટોલ તારે સરજેઆણ,
 શબદ કારણ વાયા જો દીધી, તો આદ અતે બેઉ આવેઆ-જુગસર. (૪)
- નીરીજન નામનું આસણ ભણીએ, તો સંતોસે સેસર નીપાયાણ,
 ગુર ઈંદ ઈમામશાહા સેવા દેખાડી, તો અનાથ તણી સુધ પાયા-જુગસર. (૫)

ગીનાન ૧૭ મું.

- કરમ કરી કરી કંથાજો પહેરી, દેકર જુગમાં ખાસો દેરાણ,
 અગમ નગમની જુગત ન જાણી, જરણ મરણનાં બેઉ કીધા હેરા...
 જુગસર જોત જાણે સોહી નર જોગી... ... (૧)
- જારે સુન ન હોતા શબદ ન હોતા, નોતા પીંદ ભરમંદ રચાયાણ,
 જલ ન હોતા કમલ ન હોતા, નોતા મોહો ને માયા-જુગસર. (૨)
- ધરતી ન હોતી આસમાન ન હોતા, ન હોતા મેર કેવલાસણ,
 તે દીવસે નર અપે આપ હોતા, અને જુગત મુગત કીધા પરકાસ-જુગસર. (૩)
- જુગત મુગત મધે મનજા ધરીને, અને ધરમ કરમ બેઉ કીધાણ,
 કરમ ધરમ વધે કરમ બેઉ કરીને, ચારે બાણ પેદા કીધા-જુગસર. (૪)
- ચાર બાણમાંથી હેત ધરીને, અને ઉતપુત એંદ પેદા કીધાણ,
 એંદ માંહે ઇંજા કરીને, અને નર નારાયણ બેઉ સીધા-જુગસર. (૫)

સાચી સત ધરીને સંસારજ કીધા, અને આપીયો
અજંપીઆ જાપણ,
તમને સતપંથ માંહે સરજેઆ, આલખાવેઆ નર નારાયણ આપ-જીગેસર. (૬)
જે મુઘી નાથ અનાથ નથી મલેઆ, તાં લગી લખ ચોરાસી
ન ભાગેજી,
જોગી તેજે કોઈ જીવને આધારે, પણ કરમ ધરમ કાંઈ ન લાગે-જીગેસર. (૭)
છત્રીસ પંથ સરવે ન જાણે, અને અથે અથગાયજી,
એ કરણ કલપ આગે વહી ગયા, તેમાં ઈશ્વરે મેલી માયા-જીગેસર. (૮)
એ નીરીજનના તેજ માંહે, ત્રન મુરતે ઈચ્છા કીધી સારજી,
તે નરને પરસાદે સતગુર ભણીઆ, ત્રન મુરત એક કીરતાર-જીગેસર. (૯)
એવા ગુર મલે તો પાતક ટલે, અને ત્રીભોવનના તારણ આપેઆજી,
તેવા ગુર જોગી તમને નથી મલેઆ, પણ માયાના આંધા
માંહે હરખાયા-જીગેસર. (૧૦)

ત્રન મુરત સીરજી સંસાર નીપાયા, મુઘ મુઘ તણા દાતારજી,
ગુર આદ પુરશધી આપેઆ, પણ એમને ભેદે થાએ પાર-જીગેસર. (૧૧)
આદ પુરશ અવતાર ધરીને, જીગ માંહે ખેડા હોએજી,
ભણે ગુર ઈમામશાહા એ જીતને પીછાણે, તો સાચા જીગેસર સોઈ-જીગેસર. (૧૨)

ગીનાન ૧૮ મું.

પરથમ જોગ કેરા મુલ વખાણું, તેમાં પાંચ તતવના છે પીંદજી,
પીંદ નીરમલ કરી રાખો સંભાલી, સતપંથની રીત અખંડ...
જીગેસર જીગત જાણે સો નર જોગીજી... (૧)
અગમ જોગી ધંધુકાર જે હોતા, નોતા મોહો માયા સોઈ,
પાંચ તતવના પીંદ નીપાયા, તે અલખ વીના ન દુજા કોઈ-જીગેસર. (૨)
આસણ વાણી તે ગુર મુખે જાણી, મુઘ પરમાણે શાહા આપાજી,
એમ ભણે ગુર ઈમામશાહા તમે મુણે જીગેસર, સત સંતોખ
બેઠ કીલાયા-જીગેસર. (૩)
આવા બેઠ વીચારીને ગુર નરને સેવે, સત કરીને તમે સોજેજી,
સતપંથ માંહે મુઘા રહીને, આપણા પીંદને ખોળે-જીગેસર. (૪)

આજના બુલા પરલે બરી, તમે સતપંથ આદ પરમાણેલ,
બણે ગુર ઇમામશાહા સુણે જુગેસર, તમે પીઠ ભરમંદ પીઠાણે-જુગેસર. (૫)

ગીનાન ૧૬ મું.

- ધંધુકારમાં ધીઆન ધરીને, હસ કહ્યા દેવે કીધીલ.
પીઠ મધે જણે આસણુ સરજેઆ, તારે ગીનંત વસ ચીંતા દીધી... (૧)
- જુગેસર જોગ જુગતનાં વીચાર દોહૈલાલ.... (૧)
- કરમ દરદ બેડિ જુગલ બંધાયા, તો જોગ જુગત બેડિ સરજેઆ,
એમ આદ અનાદ અતીત એકીકા, એમ જોગના આસણુ વરેઆ-જુગેસર. (૨)
- સતોશ મધે બરે સતજ સરજેઆ, તો અંત તણા રેતા વેવાર,
દયા ડિપાસનાને ધરમ સરજેઆ, તો કરમ તણા તો વેવાર-જુગેસર. (૩)
- ભરમાપણુ જોયું ભરમ કલા દીકી, તારે જોગીએ જુગતજ બણીલ,
પાત્ર ભીરમા ઇમામશાહા જુગત બણી, ચરણ લાગી અમથત
બોલેઆ વાણી-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૨૦ મું.

- જોગ તતવ કેરા બેદ વખાણુ, તો સાંભલો જુગેસર સોઈલ,
આદ ઉણાદ જોગી નર હોતા, તેને બણે વીરલા કોઈ... (૧)
- જુગેસર જોગના બેદ દોહૈલાલ.... (૧)
- આપ સંભાલીને સેવા જો કીજે, તો આસણુ ધરણ નીવડાલ,
જોગ તણા જોને નીવેડા હોતા, તેણે કીધા જોગના કેડા-જુગેસર. (૨)
- જોગી તે જો જુગતને બણે, અનત પરકારે જોગને સંભાલેલ,
કાયા માયા જો દુનીઆમાં બાલે, તો કીરીયામાં જોગને સંભાલે-જુગેસર. (૩)
- જોગી તેજો જુગત બણે, જોગ મંત્રને બાંધેલ,
ગુર ઇમામશાહા વાણી બોલેઆ, વેદ મંત્ર જોગ સાધે-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૨૧ મું.

ધંધા કરી જારે આસણે બેઠા, તારે મરમસક્ષ ધીયાન કરાણુંલ,
વચન સાચા ને પાતાની વાચા, તારે આપો આપ નીપાણું...

જુગેસર ત્રન તતવના ભેદ કોઈ ન જાણેલ... (૧)

જુગત આહારી ને રહેઆ વીચારી, અનાદ જોત પરકાશ કીધાલ,
તતવ મંત્ર એવા ભેદ કરીને, તે શબ્દે સરવે ભેદ લીધા-જુગેસર. (૨)

ધંધા કરીને છત પરકાશી, કલા ધરીને ધીયાન કરાણુંલ,
તેજમાંથી ત્રને મુરત સરલ, તેને મુસતકે ગુર જડાયું-જુગેસર. (૩)

તે તનમાંથી ત્રન મુરત સરલ, દેવ ત્રન કલા તીયાં કીધીલ,
ધંદ્ર ઈમામશાહે મુધ દેખાડી, તારે જોગીએ વાણી ગીરહી લીધી-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૨૨ મું.

અનત આરંભ સામીએ એંઠ માંહે કીધા, તો અનત લીલા

તીયાં કીધીલ,

એંઠકાર શબ્દ એંઠજ છેદ્યા, વેવાર વાચા તીયાં લીધી...

જુગેસર જોમ પરકાશી જુગત કીધીલ... (૧)

ધીઆન ધરી સામીએ આરંભ કીઆ, ભાવ વીવેક

આસ સરજેઆલ,

રત અનરતની જોત પરકાશી, તારે હેત કમલ થકી વરતેયા-જુગેસર. (૨)

શબ્દ ને સાદ જોઈ તરોવર આયા, તારે વીવેક તણા વીચારલ,

ત્રન મુરત એક જોતમું ખેલે, તેને જાણે તે જાણણહાર-જુગેસર. (૩)

ગગન પાતાલ દેવે મુનમાં સરજેઆ, તો ભેદ અભેદના નીવડાલ,

જાણે ગુર ભૈરવાએ મુન દેખાડેઆ, તારે જોગી નાથના નીવેશ-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૨૩ મું.

- સહ અંતે જેણે સત ઉપાયા, તે ખરી આખરત લોક હોતાણ,
તેતો સરવે આસણ રહેઆ, ખરા સંજોગ લહી પોતા...
જુગેસર જોગની જુગત અનેરીણ... ... (૧)
- ધંધુલ સાધીને ધનજો વરતીઉં, તે તેજ માંહે પરકાશીણ,
આસણ અહાર લધ ગયા જુગેસર, તે અતીત હુવા અપવાસી-જુગેસર. (૨)
- સત સંતોખ પેલી ખરીઆને સાધે, તે જુગતની કીરીઆ વાધીણ,
ગુરુ ધમામશાહે જોગીને સમજયા, તારે જોગીએ મુધ સાધી-જુગેસર. (૩)

ગીનાન ૨૪ મું.

- કવન જોત ગગનમાં ધરેઆ, કવન જોત પીંઠ વીસતારીણ,
કવન જોત ગુરુ માંહે રહેવે, ગીનાન જોત ખોણ કરે સારી...
કહેરે જોગી મુનરે ગુરુણ મુજે આદ ભેદકા કહો વીચારણ... ... (૧)
- અખડુ અંદ જોત ગગન માંહે ધરેઆ, તે પવન જોત
પીંઠ વીસતારીણ,
જ્ઞાન જોગ ગુરુ માંહે રહેવે, ગુરુ મુખે જ્ઞાન ખોણ કહે સારી...
મુનરે જોગી મુનરે અખડુ તુજે આદ ભેદકા કહુ વીચારણ... ... (૨)
- સામી કોણ તમારા ગુરુ ભણીએ, અને કોણ તમારા જ્ઞાનણ,
કોણ તમારા ધાનક ભણીએ, કોણ તમારા ધીઆન-કહેરે જોગી. (૩)
- અખડુ સત હમારા ગુરુ ભણીએ, લીરમા અમારા ગીનાનણ,
ત્રીલોક અમારા ધાનક ભણીએ, વીસનું અમારા ધીઆન-મુનરે જોગી. (૪)
- સામી કોણ સરોવર ખેડા તંના, કોણ સરોવર ખેડા હંસાણ,
કોણ સરોવર જુલે મન, કોણ સરોવર લેહેન વાસા-કહેરે જોગી. (૫)
- અખડુ સત સરોવર ખેડા તંના, મન સરોવર ખેડા હંસાણ,
ગીનાન સરોવર જુલે મના, સાહેબ સરોવર લેહેરા વાસા-મુનરે જોગી. (૬)
- જોગી તે જે જુગ જણાયા, તે હરીઆ કીઆ સંસારણ,
પાણીકી બુદ્ધિ ભરમંઠ નીપાયા, તે સામી સરજણહાર-મુનરે જોગી. (૭)

અનાથ ખોલેઆ મુનરે અખડ, તું અમારી જાતકી
કલંકી લણીએજ,
નવ ખંડમાં પરગટ ખેલી, આઠ ભેદકા મુલ ગણીએ-મુનરે જોગી. (૮)
ખાલારે બોલા તમે મુજો મારા અખડ, સતમું રચી
પરોથમી માયાજ,
જુગ છત્રીસમાં નકલંકી લણીએ, તે સામી કલજુગ માંહે આયા-મુનરે જોગી. (૯)
અમે એસ જુગ માંહે આયા, ને થાએ અમર જીવ સારજ,
વાચા કારણ અંતજુગ આયા, તે નામ ધરાયા સંસાર-મુનરે જોગી. (૧૦)
ધીઆન ધરી ભરમા અખર ખાધેઆ, તો કરણી કમાવો ખરીજ,
સોહી જપી સનમુખ ખોલીએ, તો ઉપદેશ ના કીજે ફરી-મુનરે જોગી. (૧૧)
આરંભ એરંભ સેહેજ સમાઈ, તો જીવને મરણ સોહેલા કહીએજ,
જે જે જનમ તેને મન નસીજલ રહીએ, સતગુર વચને મન
પરગટ લહીએ-મુનરે જોગી. (૧૨)

ધરતી ન હોતી આસમાન ન હોતા, ન હોતા પરભત ભારાજ,
નવસો નવાજું નદી ફરીઆ ન હોતા, તખતો નેહ ખતાયા સાર-મુનરે જોગી. (૧૩)
ગુર કિમાનશાહા પંથ લહીને, જપુરીપત્રે આયાજ,
એ પંથ સદાએ છ તરતો, સતપંથ વીના મુગત ન પાયા-મુનરે જોગી. (૧૪)

ગીનાન ૨૫ મું.

(જોગીસોને કારે.)

હીલ વરણુ ધધુકારજ હોતા, તારે તેજ સમે હોતા નાથ.
જુગેસર તમે જોગની જુગતી ના જણી જોગની.... (૧)
અહઠ રૂપે નર નકલંકી લણીએ, તારે ધીયાન નીરીજન અનાથ-જુગેસર. (૨)
એ ત્રને મુરત તતવ જણે, ચોધી આઠ સકતી પરમાણુ-જુગેસર. (૩)
કેહુક પુરી માંહે તમે દરસન દેખો, જેથી થાય પાપ નીવારણુ-જુગેસર. (૪)
આવા ગુરનર તમને સતપંથ આપીયા, સેવા કરતાં મુગતી મલસે-જુગેસર. (૫)
હીતર ખોજે તે નરને જુજે, આવા ગમણુના ફેરા ટંકશે-જુગેસર. (૬)
ધરતી પાતાલ સેહેજે સરગાપુરી, નર કલા ધરી કલમાંએ આયા-જુગેસર. (૭)
નાથ અનાથ નથી મલેઆ, તાં લગી ફેરા તમે આયા-જુગેસર. (૮)

વીર્યા શહેરમાં અલખ ધણી રહે છે, તે છત્રીય પંથ સરવે જાણે-જુગેસર. (૯)
 મોકા બાણ તમે મન કરો કાઢી, તેના કોણ કરતપ પસ્થાણે-જુગેસર. (૧૦)
 તને મુરત તમે એક કરી જાણે, તે આઠ જુગમાંહે આયા-જુગેસર. (૧૧)
 એમ જાણે ઈમામશાહ તમે મુજા જુગેસર, તેને સીરવંતા
 મુગતી પાયા-જુગેસર. (૧૨)

ગીનાન ર૬ મું.

(રાગ-ગાવરચંદનો)

બોલે રવલાની સાંભલ અખડ, તો આસણ એહી વીચારો-હોરે વીચારો. (૧)
 સખ જુગ ચક્ષત્ર ધંધુકારજ હોતા, કાંદાસો વાસો તમારો-હોરે તમારો. (૨)
 ધન હો જોગી ધન રવલાની, સંસારમું જનમ અમે પાવે-હોરે પાવે. (૩)
 ખપર જોલી મેરે અંગ સોહાવે, લીખીઆ ભાવયું ભાવે-હોરે ભાવે. (૪)
 સત સંતોખે મેજ જોગી, તો એ મન ગીનાન વીચારો-હોરે વીચારો. (૫)
 સખ જુગ ચક્ષત્ર ધંધુકારજ હોતા, ગુર ગીનાન ધરમે રહો-હોરે રહો. (૬)
 ઈશ્વર જોગી લીરમા તપેસરી, અવર નહી કોઇ જોગી-હોરે જોગી. (૭)
 અવર જોગી સરવે ભેખ ફરતા, તે સરવે ભેખતા બોગી-હોરે બોગી. (૮)
 વેદ જાણતા લીરમા તપેસરી, તો ઈશ્વર લીરમા એ જોગી-હોરે જોગી. (૯)
 આવા ગમજુ મેરા પંથ દોહોલા, તે કારણ હુલી જોગી-હોરે જોગી. (૧૦)
 બાહેર લીતર ફરા દીસા જોતા, તો કાલ રહેઆ ચોપાસા-હોરે ચોપાસા. (૧૧)
 પાંચ ચોર મીલી હુટે ભંદારા, તો વું કાંદા હોવે ઉદાસા-હોરે ઉદાસા. (૧૨)
 પાંચ ચોર ભહી લીતર બાંધેઆ, જોતન રખા રખવાલા-હોરે રખવાલા. (૧૩)
 ભંદારા મેરા ભરીપુરી લીના, તો આપે ખેલે ઉદાસા-હોરે ઉદાસા. (૧૪)
 મનહો જોગી મન સો રવલાની, પવન રહેઆ ઉપલાની-હોરે ઉપલાની. (૧૫)
 બોલેઆ ગુર સયદખાન અમે ગુર નેચક પાયા, એમ બોલેઆ
 અંજરત વાણી-હોરે વાણી. (૧૬)

ગીનાન ર૭ મું.

એણ પંથી પંથી હો ચોરા શાહા સખ જુગ પંથીલ,
 અપરા હમથી પંથ પંથીઅપર.

- લોહા પાણીજી મોરા શાહા પથર પાણીજી,
આ શાહા પાણી તે વાંખા સારજી. (૨)
- લખ મોરાસી પાણી હો મોરા શાહા છવા બેઠ પાણીજી,
આ શાહા પાણી તે ભાર અઢારજી. (૩)
- એજી સપત પાતાર હો મોરા શાહ ગગન મંઠણજી,
આ શાહા નવે ખંદે આશ તમારીજી. (૪)
- એજી જોગી સોઈ હો મોરા શાહા જુગા જુગ જોગીજી,
આ શાહા અવરે સો મુંદ્રા ધારીજી. (૫)
- એજી કાંઈ તમે જોગી હો ભાઈ તમે મુંદ્રા મુંદ્રાયાજી,
તમે મન ન મુંદ્રાયા મેરે ભાઈજી. (૬)
- એજી મન ન મુંદ્રાયા હો જોગી જેસી ગાડર મુંદ્રીજી,
એ મન ન મુંદ્રાયા તે બેસતે કીઉંકરે પોંચજી. (૭)
- એજી તેરી કનકી મુંદ્રા હો જોગી જ પવનસું દુલેજી,
મેરે મનકી મુંદ્રા સારીજી. (૮)
- એજી મન મેરી મુંદ્રા હો જેસી તન સરોવર કાયાજી,
એતો સનકી ભભુત ચાવેજી. (૯)
- એજી કાચી તેરી કાયા હો જોગી સો પવન આધારીજી,
જેસી નીર ભરી કાચી પારીજી. (૧૦)
- એજી વીણસે પારી હો મોરા ભાઈ દલ ગયા નીરજી,
એ કાચી કાયા કામ ન આવેજી. (૧૧)
- એજી જરા મુગડ હો ભાઈ મેરે હરમું ન છુટેજી,
હરમું ન છુટે તો કાયા પવન ન ડાલેજી. (૧૨)
- નવે અવતારે હો મોરા શાહ નવ દાણવ છેદ્યાજી,
આજ દસમે કાલીગાની વારીજી. (૧૩)
- એજી કરે અસવારી હો મોરા શાહ અસુર સંભારેજી,
એતો કહે ગુર હરીચંદ્ર વાયા પારેજી. (૧૪)
- એજી વાયા તમે પારે મોરા શાહ કોલ સંભારેજી,
તમે કોલ સંભારે મેરે સાંધ્યાજી. (૧૫)
- એજી આઓ મેરે મામન હો સખ મીલી શાહકું સીરેવાજી,
આ દુનીઆ પાખંડ બાજીજી. (૧૬)
- એજી અમરાપુરી માંહે બધ તમે પાસા ઢાલોજી,
લીયાં એકે મામન સાચાજી. (૧૭)
- એજી જ્ઞાન મહારસ હો ખુશ પીર મુકતે હશનશાહા,
મેરે સાહેબકા ઇર સાચાજી, મેરે અલીકા ઇર સાચાજી. (૧૮)

ગીનાન ર૮ મું.

(ઉપરના ગીનાનની વેલ)

- જોગી સો જે જુગા જુગ જોગી, અવર સો મુંદા ધારીરે જોગી-જોગી સો.
 એજ કન કેરી મુંદા જોગી દગમગ કાલે, મનકી મુંદા સારીરે જોગી-જોગી સો. (૧)
- મન મેરી મુંદા તન સરોયર કાયા, અંદર ભભુત લગાયારે જોગી-જોગી સો. (૨)
- કાચી કાયા પવન આધારી, જેસી નીર ભરો પારીરે જોગી-જોગી સો. (૩)
- પારીરે ભગસી સભ નીર ફલણા, એ પીંઠ કુછ કામ ન
 કરારે જોગી-જોગી સો. (૪)
- ચેતો ચેતો મુનીવર મેરે ભાઈ, આઈ હુએ પાપ ખટંત કેરી
 વારીરે જોગી-જોગી સો. (૫)
- હસતાં ખેલતા શાહા નગરમેં આયા, સો જોગી જેણે જુગ
 મોયારે જોગી-જોગી સો. (૬)
- ગીનાન માહારસ ભણે પીર હસન કબીરદીન, દશમે હુએ
 અસવારીરે જોગી-જોગી સો. (૭)

ગીનાન ર૯ મું.

- એ કુદરતે જે કોઈ જીવને આરાધે, જે કોઈ પીંઠ ભરમંઠની
 જાણે વાતોજી,
 એ ખોલતા સુરને જુગેરે ભાઈ, એ કરતવ તમારા પુછ તો...
 જુગેસર પણ નીરીજનને લાધો જોગને કાઢોજી.... (૧)
- એક ધીયાને તમે આરાધો, પીંઠ ભરમંઠની વાતો મુણાએજી,
 ભભુત ચોલે નહી વધકુંઠ જાએ, એણી પેરે નીવડા ન થાય-જુગેસર. (૨)
- જયા વધારે તેને જોગી ના જાણા, એ પ્રાણી વધકુંઠ ન જાયજી,
 માંછલી રહે છે પાણી માંહે, બેઠ વીના ભટકી મરસો કીયાંએ-જુગેસર. (૩)
- અમે જાણુ ભવોભવ ભૂતા, ફશાંદ દઈ કાયા કસાવોજી,
 વરજી વરણુ તીયાં કોઈ નથી, જે આજ કલેવારે ભુલી મા જાવો-જુગેસર. (૪)
- આજ કલ વારે ભુલી મ જાણો, દુનીઆ મકર આજ સારીજી,
 અવતાર જુએ સતપંથ સોજો, મુકરોત કરો મર ન નારી-જુગેસર. (૫)

પેદને ધંધ મ જીલો ફેંદે, તમે રાખો વીસવાસ અપારજી,
આસણુ જોગીની જુગત ન જાણી, સીરેવો નીરજન સીરજણહાર-જુગેસર. (૬)

ધરમ ધીઆવો તો પદવી પાવો, પર નીદાથી રહેજે દુરજી,
સાદ નહી શખદ જો નહી, નહી સરગ પાતાલ ને ગુર-જુગેસર. (૭)

પરતીતે પુરા ને ગુર મુખે મુરા, અને નીરજે કરીને ધીયાયાજી,
દાએ મુરત આદ અતે સમાયા, તે કલમાં વેઆપક થઈને આયા-જુગેસર. (૮)

તે નાથને જુજો ને સતપથ મુધો, લેજો સતપથ ધરમને ધીઆઈજી,
આજ દીન લગી દરસણુ લેજો, અમે નમહે દીઠે મુધ પાર્થ-જુગેસર. (૯)

એમ પુછે જુગેસર તમે મુણે મારા સામી, તમે કીયાં
થકી ધરીઆ અવતારજી,
તમે કીએ દીને જોગની જુગત સીરજી હેતે નીપાયા સાર, ગુરજી
અમને એ ભેદ બતાવોજી-જુગેસર. (૧૦)

કુંઠિયા ભોજન અમને આપો, અમારા મનના મદે જાનલજી,
જરણુ મરણુ એ કીઆં થકી કીધા, એ છે મહા પાપાલ
ગુરજી અમને-જુગેસર. (૧૧)

પીંદ ન હોતા સીરમંદ ન હોતા, ન હોતા મંર કેવલાસ કોઈજી,
લણુ ગુર ધમામશાહા અમે અસતલ પુજવેઆ, અમે શીધ
પુરસની સેવા સોદ-જુગેસર. (૧૨)

ગીનાન ૩૦ મું.

પરથમ ધંધુકારજ હોતા, તારે કાયમજીએ તેજ ધરીઆ હોતાજી,
સીરમાની સેવાએ મંદાણુ માંદેઆ, જે દારે માનખા દેહી ન હોતા...
જુગેસર નીરીજન લાધે તો જોગને કાઢેજી. (૧)

જે દારે નવી માનખા દેહી સીરજી, હોતા તેજ સરપી કાયાજી,
પેલા સત સરજીને ધરમ થાપેઆ, અને રચી પરજીની માયા-જુગેસર. (૨)

પુરખ સરજી ને પાવલ કીયાં, અને મહા જીવણુ મરણુ સાંધેયાજી,
વેદ સરજી ને વરણુ નીપાઈ, અને જોગના શખદ બાંધેઆ-જુગેસર. (૩)

પુરખ ઉતમથી આસણુ સરજેઆ, અને કીધા ધરમ ને પાપજી,
અગમ અગોચરની પરતીત જાણી, અને પરાકરમથી પુરા આપ-જુગેસર. (૪)

સતગુર હીરમાએ એહદે રૂપે એ'ઠ, નાભી કમલે રાખીયું સારથ, એ'ઠ મધેથી ચઢિદ લમણ રચાયા, અને રચના રચી અપાર-જુગેસર. (૫)

ધન ધન જોગી દીદારજ માંગા, તમને ત્રન લોકના થાશે મેલાથ, સદરદીન કબીરદીન આપ દાદા હુમારા, તે નાથ જાલંદ્રના ગુર પેલા-જુગેસર. (૬)

સતને લોણે ને કમાઈને જોડો, વીકરમથી વેગલા રેજે સારથ, સીધ પુરશની સેવા કરજો, જે શેશટના સરજણહાર-જુગેસર. (૭)

આજ લગી જોગી તમે જન્મ ગમાયા, એ જીવણથી મરણ
ભલા હોએજ,
જા' લગી તમે સીધ પુરશ ન જણો, તાં લગી મીથયા સોઈ-જુગેસર. (૮)

આગે આઠ લાખ કરણ જે હોતા, તે દાડે ધીઆન ધરેઆથ,
આદેથી આયા તે અ'તે સમાયા, પણ બેદ તે કોણે ન જણેઆ-જુગેસર. (૯)

માયા ન મુઈ મમતા ન મુઈ, ન મુઈ ત્રીસના સારીથ,
એણી માયાએ મોટા મુનીજન ખાધા, એણે ખાધી તે
પરથવી સારી-જુગેસર. (૧૦)

અરબી રૂપે ચઢિદ લવનના ભુપ, વેદ પરમાણે રૂપ બોળેજ,
અથર વેદની જુગતી જાણી, એણી જુગતીએ જોગને સોળે-જુગેસર. (૧૧)

આદ પુરશ અગોચર આવેયા, સરજેઆ ધરતી આશમાન આપેથ,
વીસ વીસવા ધરમ : ધરતીમાં મુકશે, તારે પાપના પરદા કાપે-જુગેસર. (૧૨)

ધરમ ને પાપ બેહુ સંજોગે સરજયા, તેમાં અદકું આણું ન લગારથ,
શેશટ ગુર હીરમા ગુર હસન શાહા કહીએ, તેના અમે પીર
ધમામશાહા સાર-જુગેસર. (૧૩)

ધર ધરના ધાન ને ન હોએ જ્ઞાન, પણ પડશે જન્મે
હાથ જીઆંથીજ,

એમ લણે ગુર ધમામશાહા તમે મુણે જુગેસર, પ્રાણીનો અરથ
સરસે ધ્યાંથી-જુગેસર. (૧૪)

ગીનાન ૩૧ મું.

અનત રૂપે સામીએ શબ્દ જો ભણીએ, ભણેઆ લીરમ
ગીનાન દયાલજી,

આજ માહાદેવ અમલ અતી દુનીઆ માંહે કરશે, તે જોગી
જસો રસાતાલ...

જુગેસર પણ અલખ વીના અરથ ન સીજેજી... (૧)

એકાંતે થઇ આપણા મનસુ આરાધો, તે કાલ ન હુપે કોઈજી,
કાયા છે કુપો ને મન છે કસતુરી, મોહો મમતાને મારો સોઈ-જુગેસર. (૨)

આજે ધીઆન ધરીને મએસર રહેઆ, ચાંદો સુરજ નુરે નીપાયાજી,
એની રચનાના અંત ન પાયા, તે લઇ આસમાનમાં સમાયા-જુગેસર. (૩)

અસર કુલ પરખત રચેઆ, રચી છે ખાણુ ચારજી,
એક એક માંએ સરવે જુગ કીધા, તેમાં સરજેઆ વરણુ અઢાર-જુગેસર. (૪)

નાલી કમલથી કંઈજા જો કરી, અને કીધા તતવ વીસતારજી,
એકમાંથી તતવ જો કીધા, તેનું આસમાન સરજી સાર-જુગેસર. (૫)

ત્રણ ગુણમાં રહીને રમત કીધી, એ વીરત પોતી ને રવી પરકાસીયાજી,
જાં લગી જોગી અપણા મન ન મુયા, તાં લગી ગીરભે
ગસાઈ જાશે-જુગેસર. (૬)

અંત કાલે અલગા સઉ થાશે, તાંહા કેનો જુગ ને બંદાર જુગેજી,
લીંગ પુજે તમને લાજ ન આવી, મએસર કરીને પાહાણુ પુજે-જુગેસર. (૭)

આ પથર પુજે ને નીરીજન ન જુજે, તે નરજે જાશે નર ને નારજી,
આછમણ અંગતુ પીએ તે પરછો પ્રાણી, પાવન કીયાંથી

થાશે સંસાર-જુગેસર. (૮)

આદ અનાદ ફરશે નવ ખંદ, પણ નાથ અનાથ કીયાંથી મલશેજી,
સેવાએ આવીને ચઉ દીસ ભુલા, એથી જીવને સેસો ન ટલશે-જુગેસર. (૯)

એ નીરીજનમાંથી પાત્ર તેજ લીધું, તેની ખાંધી વીશનવ કાયાજી,
કાયા ખાંધીને રમત કીધી, અને શેરાટ સરવે રચાયા-જુગેસર. (૧૦)

જોગી તે જે જીવતા મરે, આપ તરે ને અવરને તારેજી,
જપુદીપમાં તમને ભણી દેખાડ્યા, સંસારમાં ગુરનર બેહુ

આવી આપરે-જુગેસર. (૧૧)

અગની બલીને ભણત ચોલે, પણ ચાલ ચાલે છે ઉધી ઉદાસેજી,

માયા નાદ ના ખોલે ને આવા જોગ ના મેલે, જનમે જનમ એણી

પેરે વહી જાશે-જુગેસર. (૧૨)

નદી કીનારે રૂખ એવી જોગની લુખ, કોઈ દીન સચુલા

ઉખડી જાશે,

એક હામે જોગી આસણ રાખે, જેથી પ્રાણીના અરથજ થાશે-જુગેસર. (૧૩)

એક હામે કરી દીલ દરીઆ રાખે, જેથી જોગની જુગતજ થાયલ,

એમ ભણે ઈમામશાહા તમે મુણે જુગેસર, આ ધરમ ચાલે

તો વર્ષકુંડ પાઝે-જુગેસર. (૧૪)

ગીનાન ૩૨ મું.

કોણ ગુરૂ અમે તમને કહીએ, કોણ આસણ તમને ગણીએ,

અમે કોણ વીદેસ પાત્ર કહીએ, અમે કોણ શબ્દ ભણીએ...

ગુરૂ અમને આસણ લીરમા બતાવેલ... (૧)

અમે કોણસો નગરી માંહે આસણ કહીએ, કોણ ધામની

કરીએ સેવાલ,

દુનીઆને ગરબે અમે જોગ દેખાડ્યા, દેખા દેખી ભભુત

ચાલી તેવા-ગુરૂલ. (૨)

અમે માંગી ખાવાને ભેખજ પેહેરી, અમ કાયાને કાળ

ક'થા પેહેરીલ,

અમે દુનીયામાં દારી ને દામ જોરી, પાપના પરદા કીધા સમરી-ગુરૂલ. (૩)

અમે પીરંમ પરકાસીને પથર પુઝેઆ, અમે હેતે આની

સેવા કીધાલ,

મન ધીર નહી ને અડસઃ તીરથ ફરેઆ, અમે મુલ ગમાવીને દીધા-ગુરૂલ. (૪)

પંજજી આતમાને માકલા મેલેઆ, અમે જલ સવાહે જોગ લીધાલ,

સતપંથ પુછા તે અમે શુ' જાણીએ, અમે શેશટના ગુર નથી કીધા-ગુરૂલ. (૫)

એ લીરમાના ભેદ અમે શુ' જાણીએ, ગુર અમને ઠંકાણું બતાવેલ,

ઠરી કરીને તાંહા જઈ ઠરીએ, ચરપટ રાજ મનહા નગરી કાઢાવે-ગુરૂલ. (૬)

અમે કવણુ આસણ ધીયાન ધરીએ, અમે કવણુ પુજ કરીએલ,

અમે કવણુ દીસાએ બેસી જાપ આચરીએ, જોગ કારણ

જનમ હરીએ-ગુરૂલ. (૭)

અમે પરાણના લેખા અને જોગ ન દેખા, અમે નારાએણની
 સેવા ના માતીલ,
 હીરા હશે તે ઝવેરી જોશે, એંદ્ર ઇમામશાહા ઉપદેશે થાય
 હીરા માતી-ગુફલ. (૮)

ગીનાન ૩૩ મું.

- ઇમામપુરી નગરીમાં ગુર નર રહે છે, તેની સેવા સહી કરી જાણાલ,
 તે ગુર આજ તમને જોગ સમજાવે, તમે સીધ પુરૂસને પરમાણા...
 જુગેસર આજ દશમે તમે જોત પરકાશીલ.... (૧)
- પરતક પુજો ને સહી કરી જુજો, સત કરીને તમે ધીયાવોલ,
 જોગ કમાસો તો દોજકે જશે, તમે નીરમલ મનથી આવો-જુગેસર. (૨)
- એ પીરીત જાણો ને ગુરને પરમાણા, એ આદ અંતના છે કાણલ,
 સાએગ પરમાણે તમને પરીભીરમ મલેઆ, તમે મુકા તે
 મનકેરી આલ-જુગેસર. (૩)
- આદે સજોગી ને દુનીઆના ભોગી, પણ ભવ બંધન કેમ
 કરી છુટાલ,
 ભીરમ ગીનાન સરૂપી પાણી લઈને, ભીતર ઘોઝથી પાપ છુટો-જુગેસર. (૪)
- તે ગુર આજ પરતક બેઠા, તેણે આજ કલજુગમાં જોત પરકાશીલ,
 આવાગમણના કરશે નીવિડા, તમે મનના મલ્લા બાહરે ધુવો ખાલી-જુગેસર. (૫)
- અસંખ જુગ આજે વહી ગયા, હજુ લગણ ગુર નહી મલેલ,
 કેઈ પેરે જોગી તમે જોગ કમાશો, જેથી જીવને જન્મ મરણ દલે-જુગેસર. (૬)
- સતગુર ના જુજો ને સતપંથ ના મુજો, આ સંસાર પરલે થાશેલ,
 જાણે ગુર ઇમામશાહા મુજો મારા જોગી, પણ શરીર પડી પડી જશે-જુગેસર. (૭)

ગીનાન ૩૪ મું,

નાથ તમારા સો ચેલા હમારા, અમે જનમે જનમના

છઠ્ઠિ જોગીલ,

નવ નાથ ને સીધ ચોરાસી, એ આસણુ અમને આરાધો...

જુગેસર કાયા કસો તો જોગ સુજેલ... (૧)

વીરથા શહેર માંહે સામી તખત રચાયા, શેસટના સીરજણહારલ,

એ અવતાર પાત્રની જે સુધ ન જાણે, તે જીવને પડશે જન્મલ-જુગેસર. (૨)

સામી ત્રાસ બાંધી જરે જીવને તોલશે, રતી અવગુણ ન

રાખે લગારલ,

તીયાં જીવ બળશે ને પુકાર કરશે, અને પડશે તે ધણ કેરી માર-જુગેસર. (૩)

સવા નેજે આવી સુરજ રહેશે, ને ધરતી ત્રાંખા વરણી હોએશેલ,

એક એક ગુનાહ સો સો વાર પુછશે, તીયાં પુકાર પાડીને

જીવ ધણ રોશે-જુગેસર. (૪)

તેરે દારો તમને દોહલો થાશે, કીધા કરતવ આગલ પાવે જાણલ,

મનને મારો ને જીવ ને આધારો, હીસાખ પુછશે તીયાં હોએશે હાણ-જુગેસર. (૫)

અરથ લાખ વરસના એક દીન થાશે, તારે દુઃખ જીવને ધણ હોએલ,

મુનીવરને કાજે મંગાદમર રચશે, તેની છાંચ બેસે મુનીવર સોએ-જુગેસર. (૬)

સતપંથીને સીર છત્ર ધરેસે, તેને અગની ન લુપે આંચલ,

તેને માહાદન એરે જાયશે, અને બેસસે ગુરનરને પાસ-જુગેસર. (૭)

એવા દુઃખ દોહલો દુનીઆને થાશે, તમે ગુર મંત્ર ન

જાણીઆ અપધુતાલ,

તમે એકોતેર તારો ને જોગ ઉતારો, જન્મ જશે જોતા જોતા-જુગેસર. (૮)

જોગ છાંદાને સંસાર માંદો, સંસાર માંચે સુધ થાઓલ,

એણે સંસારે રાજ પએલાજ સીધા, જેણે કાયા હોલીમાં સીચાવી-જુગેસર. (૯)

દ્રઢ મને જોગથી થાએ સંજોગ, તો સરગે જીવાને મુખ થાશેલ,

સવા લાખનું આગલ મુખ ભોગવશે, અને બેસશે ગુરને પાસ-જુગેસર. (૧૦)

એમ જાણે ઉમામરાહા તમે સુણા જુગેસર, સંધ પોતી ને

સમરથ આવેયાલ,

છેલી સંધના સાહેબ સહી કરી જાણે, જે આપે અમરાપુરી વાસા-જુગેસર. (૧૧)

ગીનાન ૩૫ મું.

જેઠી કોણ સો આસણ તમારું કહીએ, કોણ નગરીમાં રહે।

છે વાસાણ,

કોણે હિંદેરા આપણે છે તમને, કોણે જોગ દેખાડ્યા પરકારા...

જુગેશ્વર પણ લીરમ પીછાણે સોહી નર જેઠીણ... (૧)

કોણ સો રૂપે જોગ દેખાડ્યા, કોણ કરતવ કીધે મીલીએણ,

કોણ કરતવે આવા ગુણ ખોળે, કોણ ઠેકાણે પાપ ટલીએ-જુગેશ્વર. (૨)

કોણે સીંગી શબ્દ તમને દીધા, કોણે તમને ભણુત આપી,

કીએ ગુરૂએ તમને પથર પુળવેઆ, કીએ ગુરૂએ રૂંઢમાલા આપી-જુગેશ્વર. (૩)

કોણ સો માતા તમારી કહીએ, કોણ તાત તમારા કહીએણ,

કોણ ઠેકાણે દીધાર કીએ, કોણ ઠેકાણે વાસો લહીએ-જુગેશ્વર. (૪)

કોણ સો ભકતી ને કોણ સો ભકતી, અને કોણ અમર

કાયા રાખીણ,

કોણ આપા મનથી વીસવારીણ, કોણ ત્રસણ તણ નાખી-જુગેશ્વર. (૫)

નીરીજનના મેલાને જોગની લેળા, પણ કોણ કમાયા ધરમણ,

કોણ પરકારના જોગ લે કહીએ, તમે કોણ પ્રકારે પુટા કરમ-જુગેશ્વર. (૬)

કોણ આણે ચાલેઆ ને કોણે ધરમ આણેઆ, તમે કીયાં જઈ

મુગત લેસોણ,

ન આવે વીસવાસ ને કોણ પુરે આસા, પરતીત વીના પાવન

કેમ થાશે-જુગેશ્વર. (૭)

રૂંઢ કમળમાં દેખા ને કોણ નરને લેખા, આસણ વાલે તો

જોગ અજવાલેણ,

કોણે જોરાસે રૂખી પાસે, પણ પંજણ આતમાને વારા-જુગેશ્વર. (૮)

આ મન તન લેખા તો નીરીજન રૂખા, દીન પોહોતે જોરા

સરવે સેતાણ,

જોગ જાણે તો મનસુ વખાણે, વીખીઆની વેલ કડવી

જાહેર કહેતા-જુગેશ્વર. (૯)

આવા મુન જંઠલ આંહિ સોષા, પણ પરતયા પુરે પાપ ન ભાળેણ,

જોગ કમાવો તમે કીએ જોઈ, ધરણી કરણી યજની સાથે થાએ-જુગેશ્વર. (૧૦)

નમ્ર માંસ તમે લે ખાંધે રાખેઆ, તેની મુખ ન ભાળીણ,

આ મનની કાસલ તમે કાઢી નાખો, જે નીત લેખા લેસે

સારંગપાણી-જુગેસર. (૧૧)

એમ ભણે ઈમામશાહા તમે મુણા જુગેસર, જુગતી વીના જોગ

સાધન ના હોએછ,

કાલના ધંધા ને દુનીઆના ફંદા, ફેગટ ફેરા તમે ફરસો સોએ-જુગેસર. (૧૨)

ગીનાન ૩૬ મું.

કોણ સો આસણે હોએ ભીરમા, કોણ નગરી માંહે વાસાણ,

કોણ ઠેકાણે કોણ અસતલ પુજવા, પણ કોણ તીરથ સાચા...

ગુરૂજી અમને છે ગુરનર આશાણ... (૧)

કોણ ઠેકાણે તમે પરગટ રહેશો, અને કોણ સો વેદ ભણવા કહીધેછ,

કોણ સો જાપ અમે જાપીએ, અમે કીયાં જાધને દાન દધએ-ગુરૂજી. (૨)

કોણ તીરથ અમે પાપ છુટીએ, કોણ જોતે ઈમાન કહીએછ,

કીયાં જાઈ અમે ગુનાહ ગુજરીએ, તેના સેંસો યાલી દધએ-ગુરૂજી. (૩)

સેજ દાન સતગુર મુખે દેજો, ગત તીરથ ગુનાહ પરહરે સોધછ,

પછમ દીસે બેસી જાપ ઓચરીએ, બીજ શુકરવારી કરજો જોધ...

જુગેસર ગુરનર પુરે આશાણ... (૪)

આજ એ કેહુકપુરી નગરીમાં પરતક બેઠા, તીયાં ગુસ્તરના

છે કેડાણ,

અનત કરેડ જીવને તારવા આવેઆ, તમારા જોગના કરવા નીવેડા-જુગેસર. (૫)

અથર વેદે એક રામ રહેમાન, ચાર જુગે ચાર દીસા પુજવીછ,

કરણ કલપથી આવેઆ, તેની તમને મુધ ન આવી-જુગેસર. (૬)

સોલ કલાયું જોત પરકાશી, છત્રીસ આસણસું આવેયાછ,

હેમપુરી નગરીમાં હાજર, મીજલસના મેળા, પાંચમે વેદ

તીયાં ભણાવેઆ-જુગેસર. (૭)

કુશરકા એત્રમાં આસણુ દીધા, તીયાં ધરમ પાપના નીવેડા થાશેછ,

આજ પરતક સામીને જે કોઈ નમશે, તેના પરાછત પરલે જશે-જુગેસર. (૮)

કુંજ કલસ તમે સાચો કરી પુજો, તે સોલે કલા છે ધટમાંથીછ,

જાપુદીપમાં જુગેસર બેઠા, તે સીધ સજ્જના છે સાચી-જુગેસર. (૯)

એમ બોલેઆ ઈમામશાહા તમે મુલ્લા જુગેસર, અમે નીરીજન
ધેરથી આવયાલ,
આગે કરસન રૂપે કરૂણા કીધી, તેા ગુરનર બેઠિ સમાવેઆ-જુગેસર. (૧૦)

ગીતાન ૩૭ મું.

હીરમાને શીવ બે સંગાતે આવેઆ, સીધ પુરસના સાધીલ,
નીરીજને ક્ષણ સકતી સમજાવી, તે વર વરીને સકતી આવી...

જુગેસર નીરીજનને સેવો તેા મુધ થાઓલ... (૧)

નવે અવતારે રમત કીધી, તેને સહી કરીને જાણેલ,
તેજે હીરમાને તેજે વીશનું, તેજે મએસર પરમાણા-જુગેસર. (૨)

પરથવી રાખીને ભરમંદ જડેઆ, જડેઆ મેર ને મંદાજુલ,
કમલ પરકાશીને સંગેજ કીધા, કીધા મરણ ને જરણ-જુગેસર. (૩)

શેસટ માંહે આવેઆ ને મુનીવર વધાવેઆ, વેશે થયા વનમાલીલ,
ગેપ શેપીને રમત માડી, ગરીબ ઘેર રહ્યા દાલી-જુગેસર. (૪)

કિતમ મધમથી ન અભડાઈએ, સેવે અમર થાએ આજલ,
વાડીને વાવી ને રમત કીધી, વીસનું હીરમાની કલા વરતી-જુગેસર. (૫)

કલા વરતાવી જોગ દેખાડીયા, તે આપો આપ આવેઆલ,
ફલ આપીને દેરા જો દાલીયા, તે સતગુર હશેન શાહા આવેઆ-જુગેસર. (૬)

તેને હુકમે પાણી પરખત જાણે, હુકમે નવ કુલ નાગ ચલાયાલ,
ગુરાની વેસે શાહા નુરધર કહેવાયા, આજ તેજ ઈમામ કહેવાયા-જુગેસર. (૭)

ગુરૂ અમરાપુરીનું મુખ સતગુર દેખાડે, અમે રહીએ સરણ
તમારી ઈયાંથીલ,

આસણ રાખી અમને સતપંથ આપો, અમે સોખતના થઈએ સાથી-જુગેસર. (૮)

અપરાધ અમારા અલગા કરી નાખો, અમને નરંગે જતા
ઉગારી આયાલ,

એક બાણે અમારા અંગે અંગ વીધીયા, પણ અમથી કિતર
દીઓ ન જાય-જુગેસર. (૯)

અમે આજ લગી ગુરૂ સુનમાં સેવીયા, અમે ન જાણેઆ
સીરજણહારલ,

અમે આંખ વીનારે ગુરુજી લીંતે અથડાયા, અમને દેખાડો

જોગનો પાર-જુગેસર. (૧૦)

અમારા જન્મ જન્મના દેરા રાલેઆ, અમે શું જાણું મુખ તમારીજી,

અમને જ પુદીપના ગુરુ જુગમાં દેખાડો, અમે મુણીએ વાણી

વેદને વીચારી-જુગેસર. (૧૧)

આવા વેદ પરમાણી અમે વીસંસર વરતા, અમને ફસોદ કઠાવી

દીઆ દીદારજી,

અમે સેવા કારણ સંસાર તણ્યા, તમે અમને કિતારો પાર-જુગેસર. (૧૨)

બહે ગુરુ ઈમામશાહ તમે મુણા જુગેસર, તમે પરાલક્ષે

દેવને પાઓજી,

જે કાડે ધંધુકારજી હોતા, તારે તેજ પરકાસેઆ સાર-જુગેસર. (૧૩)

ગીનાન ૩૮ મું.

એંદ મધે જારે ધયાન ધરીને, તો ધીઆન મધે સરવે એંધુજી,

દસ કલા દેવે દહીઆં સીરજી, તો કલાઆંહે સરવે પીરજી...

જુગેસર જોગના આરમ દોહોસાજી... ... (૧)

પીંડ ભરમંદના સામીએ કીધા નીવેડા, તારે પરધમ પરપરોત

સામીએ બાંધીજી,

ગુરુ તજલેથી હેત જો ધરીઆ, તારે પવન પાણી રહીઆ સાધી-જુગેસર. (૨)

નર હરી સામીએ રાખદ કિપાયા, તો મુન છેદીને ચકર લીધાજી,

આપો આપ અલગા રહીને, તારે મન માંહે ચલત્ર કીધા-જુગેસર. (૩)

સ્તન પરકારી સામીએ તેજ દેખાડેઆ, તારે નાલી થકી

ગુરુ જીઆજી,

બહે એંદ ઈમામશાહ બેદ દેખાડેઆ, તેમાં અદબા ગુરુ ભરેઆ-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૩૯ મું.

પરથમ ધંધુકારજ હોતા, ધીયાન ધરી પરથમ હેત નીપાયાણ,
તેજ મધે સામી આપ આવેઆ, તે તેજ માંએ સરવે સીરજેઆ...

જુગેસર જોગ મારગે જુગતે ચાલો જોડજી... (૧)

અંબ'ડ આસણુ દેવે ઠહીમાં સીરજેઆ, તારે અંબ મધે

રૂપ વરતેઆણ,

મંદલ મધે જારે મન પરકાસીડિં, તારે પીંક ને રૂડુ સરવે સતજેઆ-જુગેસર. (૨)

રાખના ભેદ તારે સમજીને રહેઆ, તારે સીરજીને નીરજીને

સરવે સરજેઆણ,

કમલ પરકાશી ધીયાન ધરીઓ, તારે ભેદ અભેદ બેઉ વરતેઆ-જુગેસર. (૩)

જોગી પરતે સતગુર વચન ભણેઆ, તારે દેવને પુણ દસોંડ આપીણ,

એંદ્રમમામરાહે જોગ સમજયા, તારે જોગીએ જોગ

મલેઆ ઉધાપી-જુગેસર. (૪)

ગીનાન ૪૦ મું.

અંબ ન હોતા તારે ભીરમા ન હોતા, તારે અંબ માંએ

અંબ સમાયાણ,

આદેથી ઉપના તે અતે સમાયા, તેમણે બાંધી ગુરાની કાયા...

જુગેસર જુગત વીના મુગત ન હોએણ... (૧)

આસણુ વરતીને જુગતી વરતી. તે સરજેઆ જોગીને

જુગતને ધીયાયાણ,

તે જોગી જુગમધે પરતક બેડા, જેણે ચઉંડ ભવન રચાયા-જુગેસર. (૨)

કાલ કરોધે કામ ન થાએ, અંબ વીસતારીને અંબ જો કીધાણ,

અંબ વીસતારીને ભીરમા નીપાયા, તીસમાં તેજ પરકાસ દીધા-જુગેસર. (૩)

અંબ માંહે તેજ સમાયા, જુગત વીના મુગત ન પાવે કોઈણ,

ઈશ્વર નહી આસવે જો જોગ સાધે, સીંગી કુકેથી શુ' હોય-જુગેસર. (૪)

કરણીએ કાચા કુડી વાચા, તે પડશે સુનકાર જાએજી,
હીરમાના બેદ ને પુજે ઉપવેદ, આગે જીવને અરથજ થાય-જુગેસર. (૫)

સુન કલા મધે ધીયાન ધરીને, નીપાયા ધરમ ને પાપજી,
કરમ ટાલી ને ધરમ પરકાશે, એણે આધરે કુલ માર્ગ ને આપ-જુગેસર. (૬)

સતપથ ન શ્રેવા ને પારાધી જેવા, તે પડશે સેશજી,
પચાસના ઠાએજી,
માંગી ખાતુ' ને તીરથે નાતુ', તેમ માછલી છે પાણી માંહે-જુગેસર. (૭)

જુગત વીના જોગી જનમજ ખોયા, પણ મરણા જીવણા
જીવની સાથેજી,
આજ કલવારે ગુર શાહાને સીરેવો, મુઘ મુઘ તે એ સામીને હાથે-જુગેસર. (૮)

જુગત જાણે ને ગુરને પીછાણે, તે કલા ધરી-કલમાંએ ખેલાજી,
ભણે ગુર ઈમામશાહા મુણે મારા જોગી, તમને હાજર
મજલસના હોયસે મેલા-જુગેસર. (૯)

ગીનાન ૪૧ મું.

સતપથ પદારથ તમે સોધીને લેજો, તે સામી પરતક આવીયાજી,
ગુર રૂપ મીલીયા ભાગ તમારા, તેની મુઘ સોધીને લાવીયા...
જુગેસર જનમના જોગને તમે જાણાજી... (૧)

જનમના હીણા તે જાતે ખીણા, પણ કમાઈ જશે સરવે હારીજી,
સામી વીરયા શહેરમાં તખતે બેઠા, દીલ્લસર ઘાતા જીવોના આધારી-જુગેસર. (૨)

તે નર જેને પરતક મલીઆ, તે જીવોના થયા નીસતારજી,
જુગા જુગ સામી રમતા આવીયા, તે શેશટના સીરજીહાર-જુગેસર. (૩)

આદરીઆ સો ભરીયા ને વેદની કીરીયા, ચુકે ચારાસીએ
પડશે બીજેજી,
શુ પુછે અમને ગુર મલીઆ તમને, વેદ પરમાણે કરતવ કીજી-જુગેસર. (૪)

સંસાર જોઈને કરતવ જોજો, પણ ખમીયા સરીખું નહી
કેઠ ઘાનજી,
સામી મુજસતાને રમત માંડી, ઉઘાડી હીરાની ખાણ-જુગેસર. (૫)

તેના મરમ તે મરમી જાણે, સકલ સંજોગે ધીયાન ધરાયાજી,
ધીઆન ધરી ધીયાનમાં રહેઆ, ધરી નીરીજનની માયા-જુગેસર. (૬)

આજ કંઠે વેલામાં કલા છીપાવી, ભગત અગોચર કીધા

અત્ર સારથ,

આજ સમા પરમાણે શોધીને લેજે, પણ સત છે ખંડાની ધાર-જુગેસર. (૭)

જે દારે માહો માયા ન હોતી, સાચી રૂપ પરકાશીયા જાણી, (૮)

રૂપ પરકાશીને રમત માંડી, અને સરથ્યા હીંદુ મુસલમાન-જુગેસર.

હીંદુ હોઈને પુણ પસતાયા, મુસલમાને મુલગા ગમાયા, (૯)

રાજ ગોસાઈએ એક સુનસું સીરેવયા, પણ સુનની શુધ ન પાયા-જુગેસર.

સોહો કીરીયાની તમને જનોઈ આપી, ભીરમા જાણુ

ભીરામજી ધાવાળ,

પણ તીરથે નાય તે પાપ ન જાય, આ પથર કોણે ખતાયા-જુગેસર. (૧૦)

પાંચમા વેદ તે મુગતીનો ભેદ, પણ અરસ કુરસની આશા જેનેળ,

નીરમલ મને પાલો ગુરના વચન, હેતે પીરીતે હાસલ હોશે તેને-જુગેસર. (૧૧)

બેખ ફેરાવે ને ધરધર જાવે, પરધાન બાધે ધરમ ન ધારેળ,

મંદીરે બાંધીને મમતા ન છાંદી, પણ જુહી માયા માંહે માર આસે-જુગેસર. (૧૨)

ઉપદેશ ઉંધા ને થાઓ છે મુધા, સત વીના સુકાઈ જશે સારથ,

જેવું ઝાકલનું પાણી તેવી કાયાની એંધાણી, તેને વહી જતાં

નહી લાગે વાર-જુગેસર. (૧૩)

ઠાંઠી સવાઈ ને માંઢી ભવાઈ, રહેણી પોતી અવસર ન મલેળ,

એમ બોલેઆ ઇમામશાહા મુણા હો જંગી, સતગુર મલે તો

ફેરા દલે-જુગેસર. (૧૪)

ગીનાન ૪૨ મું.

હેમપુરી નગરીમાં આસણ સરજેઆ, અમે મુધ તમને દીધીએ,

રેવાથી ઉતરે સાબરમતી ત્રે, તાંહા ગુરથએ કલા કીધી...

જુગેસર જુગ માંહે જવણ થોડાળ... ... (૧)

વર્ષકુંઠમાં તમને નીસરે મલવા, એ જોગથી મુગત ન થાએળ,

જરણાની જાત ને જવની વાત, પીંઠ ભરમંઠ પડી જાએ-જુગેસર. (૨)

નામ નીરંગા ને વેદની તરંગા, પણ ધડાય એટલા ઘાટળ,

કંઈ ફાદા ને કંઈકે કુદા, પણ કંઈકે મુલ માગી વાર-જુગેસર. (૩)

આ શાસ્ત્રમાં તમને સંતગુરૂ કહીયું. પણ સેશદ ગુર હસન
 શાહા જાણીય,
 સતોક વધીએ સપાત્ર લહીએ, પણ કપાત્રની કાણુ પુઞ પરમાણુ-જુગેસર. (૪)
 મોટા થઈને શીવ ગુણ માએ, પણ સાંસી તમને પડશે,
 જોગને કાળે જીવને કાં હારો, પણ રતન પદારથ કીયાંથી જડશે-જુગેસર. (૫)
 જોગ ન જાણે ને સુન વખાણે, પ્રેમ અખર એક ન સેવાય,
 જાણે ગુર ઈમામશાહા સુણા જુગેસર, તો સેજ ખાટકી જેવા-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૪૩ મું.

હૈત ધરીને નીરમુખે ફરીને, તો નીસરે ફેગટ ફેરા મલશેય,
 પાપના પડદા પીઠ ઉપર ફરેઆ, પણ ફરમાની હોશે તો
 ફેરા ટલશે...
 જુગેસર જુગમાં જીવણા થોડા... (૧)
 આપ ધીંચારો ને પાંચને વારો, નહીતો પીઠ પરાણને પડશે વેરાય.
 જીવના જોતી જેવા નીરમજ માતી, નીરીજન ધર વાસો
 થાશે સવેરા-જુગેસર. (૨)
 પાંચ ને મારે એક કરી જાણે, પણ સુર ઉગે સગરામ થાશેય,
 આગલ સોલ કલા લઈ સુરજ તપશે, જીવનો લેખો થાશે
 સાંધયા પાસે-જુગેસર. (૩)
 ભરામણ જોગી સેવડા સનયાસી, તે શું જાણે કલા હમારીય,
 અમે અનત પરકારે સેવા કીધી, દેવને વાલી દેવને આરાધીયા સારી-જુગેસર. (૪)
 નવ માસ માતાના આદર માંહે રાખીયા, તેની તમે સુધ
 ન જાણીય,
 એમ બોલેઆ ઈમામશાહા તમે સજોરે જોગી, તજે સંસાર
 મીઠા પરાણી-જુગેસર. (૫)
 આરે સંસાર લહેર સમુદ્રની જાણા, શુધા હશે તે ઉતરશે પારય,
 અથરવેદ પ્રરમાણી સામીને સરેવે, તો તેની લેશે પાર-જુગેસર. (૬)

ગીતાન ૪૪ મું.

એહક રૂપેથી લીલ એ હોતા, લીલથી અલીલની વાચાલ,
વાચા પરમાણી મંડાણ માંડીયા, તારે માંડી ઉત્પત લીલા સાચા...

જુગેસર પણ જોગ તતવ તમે જાણેા... (૧)

રચના રચીને રમત માંડી, તારે કીધી જોગ જોગની કાચાલ,
ત્રસુલ ધરીને દ્રસ્ટે રાખી, તોએ એ રચનાના પાર ન પાયા-જુગેસર. (૨)
પરદખણ કરીને પાંચે જે લાગ્યા, તારે પાંચ ઘોઈ

ચરણમત કીધાલ,

મુલસતાનેથી થંભ જે કીધા, એમાં ઓધરસે નર ને નારી-જુગેસર. (૩)

મુલ મંડાણ બેઉ બંબથી સરજેઆ, તારે સરજેઆ

સત દીતના વાસલ,

સત ને દીત બેઉ ભીરમાલએ સરજેઆ, સરજેઆ તે તેજ ને પરકાસ-જુગેસર. (૪)

અધબુધ વાણી ગુર મુખે જાણી, પણ જે સંખના રખડ ના હોતાલ,

સંખ પરકાસીને સંસાર સરજેઆ, તે દારે જોગ કીધાં હોતા-જુગેસર. (૫)

ધંધર પારવતી આદમ હવા અવતાર, તેના તમે જોગ

લીધા સંસારલ,

તેના જોગ જોઈ તમે ના જુલો, તે જોઈ પાશો અધકાર-જુગેસર. (૬)

સામી સત પરકાશી સતપંથ સરજેઆ, અને કીધા

જીવના ઓધારલ,

જાણે ગુર ઈમામશાહા સતપંથ સેવા, તોએકોતેરના થાય નીસતાર-જુગેસર. (૭)

ગીતાન ૪૫ મું.

એ નર ને નારી બેઉ જોગમું બેલે, પણ જોગ

જરમાની ભગતીલ,

જરમાની ભગતીએ જીવેની મુગતી, માલો મોહો મઝર કરમ ગતી...

જુગેસર જોગ તતવ તમે જાણેા... (૧)

કાર તજસો તો પરમ ગુપ્ત લેશો, એક અખરથી સરવે જુગ કીધાજી,
તેરે અખર તમે પરમાણે, એની માયાએ મુનીજન લીધા-જુગેસર. (૨)
એની માયા માંએ સરવે માએ, પણ પંજજી આતમાને

વસ રાખોજી,
કેજી ઉપદેશ તમને આંખીઆ, તે ભેદ અમને આંખો-જુગેસર. (૩)

તેરે સતગુર તમે પરમાણે, અનેક ગુર કીધે જીવને દુઃખ દીજેજી,
સતપંથનો દરસન તમે કીયાંથી લેશો, કીરીઆ કીધે મુગતી લીજી-જુગેસર. (૪)

દસમે અવતાર માનખા દેહીએ આવેઆ, તે પરતક પુજે કીરતારજી,
તેજ શામ ને તેજ પરમેસર, તે અંતકાલના તારણહાર-જુગેસર. (૫)

દોજખ દુઃખ તમથી વેડી ન જાએ, કહે ગુર ઇમામશાહા સોઈજી,
અમરાપુરીને દરવાજે ઉભા રહીને, જોતને પામે જોઈ-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૪૬ મું.

ઇમામપુરી નગરી ને કુંવારકા ખેત્ર, તીયાં નીવેડા થાએ પરકાશજી,
પેલે કરતા જુગે ગુરે કસણી કીધી, ઉતર દીસ માંએ પુરેઆ વાસ...

જુગેસર જોગ તતવ તમે જાણોજી... (૧)

ખીજ ત્રતા જુગમાં પુરવ દીસા પુજવી, તે દરશન પરતક જાણોજી,
એ નાથ અનાથને તમે કુદે, પરતક કહેકમાં પરમાણે-જુગેસર. (૨)

ત્રીજ દુઆપુરમાં દખજી દીસા પુજવી, પરાણીના જીવ
અરથ કાજેજી,

સતી જીવને સરગાપુરી વાસો, પણ પરતક પુજ તમને જાજે-જુગેસર. (૩)

આજ કલજુગે પછમ દીસા પુજવી, તીયાં ગુરનરના પુરીયા વાસજી,
દરશન દેખો તો સતપંથ લેખો, શુધ જુધનાં પરકાશ-જુગેસર. (૪)

ચારે જુગમાં પરતક ખેડો, જેને આદ ગુર ભેટીયા સંતજી,
નીરમલ થઇ નીરીજનને આરાધો, સેવા કરી કાંડી મંત્ર-જુગેસર. (૫)

એમ ભણે ઇમામશાહા તમે નીરીજન સીરેવો, જેથી જીવના
નીવેડા થાયજી,

ઉજજી મન કરે ગીનાન થાય, પણ હેતે પીરીતે હરીને ધીયાય-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૪૭ મું.

છત્રાસ જુગ ને ચોરાસી ચોકડી, અને એકે ધીયાનમુ રહેઆજ,
તે ધીયાન ધરીને સરવે સરજેઆ, તે સત માંએ દીત સમાયા...
જુગેસર જેમણે સીરજેઆ તેમને સેવોજ... (૧)

તેમને સેવે તે સરગાપુરી જશે, પણ જશે તે કરણીએ સારજ,
ધરમ ને પાપ બેઉ જીવની સાથે, ધરમ વધે ને પાપ નીસતાર-જુગેસર. (૨)
પીર કબીરદીન આદ ગુર આવેઆ, તે અનતના ભરણ ભરાવાજ,
તેનો વર પીર કબીરદીનને સાથે, તે આરમી સીધીના

સરદાર આવેઆ-જુગેસર. (૩)

તે અલખ નીરીજનના ચેલા, તે કહિકપુરીમાં પરમાજીજ,
ચાર વેદની વાતો સંસાર જણે, જાણી જોઈ ભુલા નીરવાજ-જુગેસર. (૪)

પાંચમે વેદ પરતક બેઠા, અને બેઠા અરખ દેસ મીંજર,
અરખી રૂપે અવતાર લીધા, જુગમાં કલા ધરી સાર-જુગેસર. (૫)

સામી દીન જગાડીને કુફર તોડેઆ, અને હીંદુ કીધા મુસલમાનજ,
ભીરમા વીશનુ અને મયેસર, એ ત્રણે એક કલા પરમાજી-જુગેસર. (૬)

ગુરે ભાવ બેઠને ભગતી કીધી, અને જીવણ મરણ બેઉ સરજેઆજ,
વીસવ રૂપે વેરાગી સરજેઆ, તે માત્રા ધાલીને માંગી ખાવા-જુગેસર. (૭)

એમ કહે ઈમામશાહા અસતલ પુજાવેઆ, સંધ પોતીને
સમરથ આવેઆજ,

ઠામ ઠેકાણે તો ગુર મુખે જણે, ગુર વીના મુગત કીયાંથી ખાવા-જુગેસર. (૮)

ગીનાન ૪૮ મું.

એ ભોગીથી જીવના નીવેઠા થાય, બાકી માંગી ભરે
ઉદર ખાલીજ,
કુફરતી બેઠ ને ત્રણેના મેલ, ત્રણે ગુણે મલીને લીધી તાલી...
જુગેસર જેમણે સરજેઆ તેમને સેવોજ... (૧)

- સોલ કશા લઈને સરગથી આવેયા, તારે જુગમાં થયા હલહલકારેલ,
અમરની માર આગલ કેમ કરી સહેસો, તો શુધ જુધ
મેલી વીસારી-જુગેસર. (૨)
- ગીતાનના મેલા ને ચેતો સવેરા, તો સરગ નીરાદે પાઓલ,
ગત ત્રવેણી ગાટમાં સંગમ કીજે, આ સતપંથ ફલ તેથી પાઓ-જુગેસર. (૩)
- કાયા મહેલ માંહે અખડ કરમ બે મેલેયા, તેમાં કોણ રાજ ને
કોણ પરધાનલ,
અને કોણ કાએમસુ ખંબન થયા. તે કોલ આજ સંભારો ઈમાન-જુગેસર. (૪)
- શુર મેરા રાજ ને મન પરધાન, એ ખમેઆ માતા હમારીલ,
નીરીજન તાત અહુકાર કેવી નગરી, સેવા બેલો નર ને નારી-જુગેસર. (૫)
- એમ બેલેઆ ઈમામશાહા તમે સુણો જુગેસર, જન્મ ગયા
બેતા બેતા ફાડીલ,
જારે અલખ નીરીજન લેખુ માંગશે, તારે ધાલશે તે લોકાની ધાણી-જુગેસર. (૬)

ગીતાન ૪૯ મું.

- લીલ વરણ: ધંધુકાર બે હોતા, તારે તેજ સમે હોતા નાથલ,
એહક રૂપે શુર હરાનશાહ બણે, તે ધીયાન નીરીજનના સાથી...
જુગેસર પણ તમે જોગની જુગત ન જણીલ... ... (૧)
- એ ત્રણે મુરત તતવ બણે, ચોથી આઠ રાકતી અવતારલ,
જપુદીપમાં તમે દરશન દેખા, તેથી પાવન થાશે પાપ નીવારી-જુગેસર. (૨)
- આયા શુરનરે તમને સતપંથ થાચીયા, પણ સામલ લીઓ
છવ મુકલેલ,
લીતર બોલે તે બેઠ જુલે, આવાગમણના ફેરા દલશે-જુગેસર. (૩)
- ધરતી પાતાલને સેહેજે સરગપુરી, કલા ધરી કલમાંએ આવેયાલ,
જાં લગી નાથ અનાથ નથી મલેઆ, તાં લગી ફેરા તમે ખાયા-જુગેસર. (૪)
- કેહકપુરી નગરીમાં અલખ ધણી રહે છે, તે હત્રોસે પંથ
સરવે બણેલ,
કુકો બાલ તમે મન કરો કાલ, તેહેનાં કોણ કરતવ પરમાણે-જુગેસર. (૫)

ત્રને સુરત તમે એક કરી બણા, તે આદે જોગમાંએ આવીઆણ,
એમ બણે ઇમામશાહા તમે સુણે મારા જોગી, તેને સેવે
સરગે સધાવીઆ-જુગેસર. (૬)

ગીનાન ૫૦ મું.

ધંધુકાર માંહે ધીયાન ધરીને, તો કરણ માંહે કરણી કમાયાણ,
કલપ મધે કલપના કીધી, તો જુગતે સેશર નીપાયા...

જુગેસર જોગના મરમ દાહેલાણ... (૧)

જુગત મધે જોગ સરજેઆ, તો જોગ મધે સરવે સરજુણ,
જોગ મધે સરવે જોગી સરજુઆ, તો લાખીઆ માંહે સરવે વરજુ-જુગેસર. (૨)

કલ્લજુગ મધે જોગી કોને કહીએ, તેનું કહો વીસતારણ,
કઈ જુગતે જોગી કહેવાયા, કઈ પેરે રહીઆ છે સંસાર-જુગેસર. (૩)

તમને કોણે આદે અતે જોગ દેખાડીઆ, કોણે તમને
બજુતજ આપીણ,

તમે કોણે રૂપની કલા જો માને, તમને કોણે જોગી કીધા થાપી-જુગેસર. (૪)

તમે સુરે કમાવો ને સુરે ચોચરો, તમે કેવા ધરો છો ધીયાનણ,
આવી વીખડી વેરા માંએ વાટો કીયાંધી લાધી, તમને કોણે એવા
આપીઆ ગીનાન-જુગેસર. (૫)

તમને કોણે પરબોધીને ઉપદેશ દીધા, તમને કોણે
દેખાડીઆ ધરમણ,

બણે સુર ઇમામશાહા સુણે જુગેસર, તમે કીએ જાપે ટાલો
છો કરમ-જુગેસર. (૬)

ગીનાન પર મું.

સતગુર ભરમાનું આસણુ પુણું, અમે કક્ષા સેવી તમારીજી,
અથર વેદના અમે વાએક ભાખીઆ, અમે સતપંથ સેવું વીચારી...

જુગેસર જોગનાં મરમ દોહોલાજી... (૧)

સતગુર સદરદીને હિપદેશ દીધા, અમને તેણે દેખારી બરહમજી,
નકલંકી નામના અમને જાપ જપાવેઆ, અમે બાલીએ તેણે

કરી કરમ-જુગેસર. (૨)

સત ને સંતોખ અમને જુગત દેખારી, અને કસણીની ભણત

અમને આપીજી,

પાત્ર હુસીનીએ અમને પરવાર દેખાડેઆ, અને તીયાંથી જોગી

કીધા થાપી-જુગેસર. (૩)

કેહુકે પુરીનાં અમને આસણુ દેખારીઆં, અમે તેના

પકડેઆ કેડાજી,

સદરદીન કબીરદીનના વાએક પરમાણેઆ, તીયાંથી છુટા

બંધન ફેરા-જુગેસર. (૪)

એંદ્ર ઈમામશાહીએ ભેદ બતાંયા, તારે જોગી તણા શંશય ભાંગાજી,

નવરે નાથ ને સીધ ચોરાસી, તારે આપી દસોંદને પાંચ લાગા-જુગેસર. (૫)

ભણે એંદ્ર ઈમામદીન મુલ્હા જુગેસર, તમે અથર વેદને

વાયકે ચાલોજી,

જપુદીપની તમે જુગતને સેવો, તો સેહેજે અમરાપુરી માલો-જુગેસર. (૬)

ગીનાન પર મું.

ચારે બાણી ને નીરીજનની વાણી, કાલે સંધે રાખ સખ

કોઇ પડ્યોજી,

બીજ ન બોલે તે ફક્ત ક્યાંથી બોલે, કાચા કઈ પેરે પકાશો...

જુગેસર આજ દસમે... (૧)

કુંજર દાન કરતા જુગમાં દેતા, તારે દશમે અવતાર નર લયાજી,
ભગતી ન જાણે ને જોગને વંખાણે, તારે જરૂર મરણ જીવને થયા-જુગેસર. (૨)

મમતા ન મુકે ને ખટ કરમ મુકે, પણ ચોદીસથી લાગી ચોટાજી,
કોણ પરકારે તમે કરણી કીધી, સામી રાજે સીરજીહાર મોટા-જુગેસર. (૩)

પાંચે તતવના પીઠ નીપાયા, અને કુંદરતી કીધા ખેલાજી,
પાંચ નદી મુલસતાને સામી તખત રચાવે, તે તખત
ત્રીભોવનના મેલા-જુગેસર. (૪)

વીરયા નગરીમાં સામી વધકુંઠ રચેશે, તે દીલબર
જીવોનો દાતારજી,

છત્રીસ પંથ દુનીયા માંહે ચાલશે, તે ચલતે ચુકા ગેમાર-જુગેસર. (૫)

સંસારના શુર સરવે પરલે જશે, પરલે જશે જોગી ને ભોગીજી,
એમ જાણે ઇમામશાહા તમે મુજો જુગેસર, અમે મરણ જીવણના
છંદો જોગી-જુગેસર. (૬)

અખધુનાં ગીનાન.

ગીનાન ૫૩ મું.

(ગીનાન પીર શમસનું.)

અખધુ જુગત જોલ સતોખ પાત્ર કરે, અને હંઠા કરે વીચાર,
ખમઆ દયાકી દાએ મુદ્રા પેહેરે, ગીનાન કરજે આહાર;
અખધુ તે જોગી જુગમાં એ જોકે મન દુખરે નાહી,

અખધુ તે જોગી જુગ માંએ... .. (૧)

અખધુ ગુર મેરા ગીનાન વેરાગકી એંદ્રી, અને સંગમ કરે ભલુતા,
સાચ ધરમ સાચ કરી ધીઆવો, તો જોગી હુએ અખધુતા-જોગી તે જોગી. (૨)
અખધુ ચાહેા મુરજ દાએ રોકી રાખેા, અને મને ચીત ધરે

ઇસ હંદી,

મુખમણા તંતી વાજણ લાગી, એ ભેદ કીસેજ ખંદી-અખધુ તે જોગી. (૩)

અખધુ સખ અવગુણ તજે ત્રીવેણી નાએ, અને

અનહુદ નાદ બજાએ,

કહે પીર શમસ જીવંત મરીએ, તો અવરથ જનમ ન પાએ-અખધુ જોગી તે. (૪)

ગીનાન ૫૪ મું.

(ગીનાન પીર હુશન કબીરદીનનું.)

અખધુ મન જીતે મન ઇચ્છા ફલ ઉપજે, અને તન જીતે ઉછરંગ,
હરદે જીતે આનંદ ઉપજે, ઇસ બીંદ જોગ બચંદ. (૧)

અખધુ કામ કીરિધ જળ જીતે જોગી, સત પવીત્ર તખ હોધ,
ચીંત જીતે ચંદા હોવે નીરમલા, નીરમલ સાધુ સોહી. (૨)

અખધુ રસના પુષ્પ કથેના અખરત, અને ગીનાન પુરશકું બીનમ,
આકાસ રાજ દહેન સીંગાસણ, તો આદ પુરસકું બીનમ. (૩)

અખધુ કાયા કામની મનછા દેવી, અને ચર્ચિતન પુરશ અસથાન,
કરોધ અહુંકાર કટકકા રાજ, તીસકા મુરત નીરત પરધાનમ-અખધુ. (૪)
અખધુ નામ પાતાલ સીર ઉપર નીરમલા, કરમ પુરશ
સીંગાસણ એહ,

જે જોગ જુગત દોઝે ભસત સાંધઆ, તો કરણા કરણી
કરતપ સારમ-અખધુ. (૫)

અખધુ આસા મારો ચીંતા જાશે, અને હું ખુદી કરો રસોઇ.
આસણ જીતો નીંદ્રા જીતો, કીરતાર કરે સો હોઈ-અખધુ. (૬)

અખધુ જે ગુર મલે તો અરથ બતાવે, અને મટે ચીંતકા સેંસા,
જલ બીના કમલ ન ફુલે, તાંકું મુરખ જાણે હુંસા-અખધુ. (૭)

અખધુ ગુર મલે તો પરછે સાધુ, ગુર બીના ભાટ ન પાવે,
ગીનાન મંડલમાં જલખલ દીવા દીસે, સો ગુર બીના હાથ
ન આવે-અખધુ. (૮)

અખધુ રહેણ અધેરી સાથી વેરી, અને અવધટ ગાટ ગુધારા,
ભીન અગુઝ કીડિ મારગ પાવે, તાકી ચીંતા કરો સંવેરા-અખધુ. (૯)

અખધુ સતગુર પારસ સાધુ ગ્રાંખા, ભેટે તો સોવન હોઈ,
જડિ જલ મીંતે આપ પરકાશે, તીડિ માંજે દરશન સોઈ-અખધુ. (૧૦)

અખધુ નીરમલ મઠી સતગુરકા દુઆરા, અને દયા પુરશકા વાસા,
હરદે કુંભ પવન ઘટ સોધા, તો અલખ પુરશકી આસા-અખધુ. (૧૧)

અખધુ સકટ ઘાટ અંદર લસ ઘાટી, જ્યાં સુઈ મારા ન પાવે,
તીયાં વાહાતા રીય સીંગાસણ રાજ, તાંમુ નીન ઉઠ આવે જાવે-અખધુ. (૧૨)

અખધુ ભીરખ બીના ફુલે ફુલવાડી, અને બીના મુખ નાદ બજાવે,
બીન રસના ગુણ ગાવે હરકા, સો બીન પગ આવે જાવે-અખધુ. (૧૩)

અખધુ હરદે ખેઠ ચેતન બંદગી, રાવલ હએ મતવાસા,
ઠંગલા પીંગલા મુખમણા દાસી, સતગુરકી એસી બાલી-અખધુ. (૧૪)

અખધુ હીર પરછે તીડિ તનકુ શોધા, અને કહેઆ ગુરકા કીજે,
મેના બીજા મારગ જાવે, તીડિ હુંસા ગવન કરીજે-અખધુ. (૧૫)

અખધુ હુંસ પુરશ જખ સનમુખ આવે, તખ કાયા નીરમલ હોઈ,
કોના ધીઆન ધમગ ભજુતા, તો મધમુધ ન પાવે કોઈ-અખધુ. (૧૬)

- અખધુ નાદ બંધ દોઝે ભઠ્ઠમ ગુરકે, અને ચીંત સત દોઝે સાધી,
નવસા પર છા ખેલ ગુરચુ, ગીનાન ધીઆન દોઝે હાથી-અખધુ. (૧૭)
- અખધુ જાગે સો જો રસમે પાકે, અને સોહયા તીને રસ ખોયા,
સોઈ પંથ ન કરે ગુસાહીયાં, મુરખ ચાવે સોયા-અખધુ. (૧૮)
- અખધુ ઘટ માંહે રીધ રીધ હુએ, અને ઘટ માંહે અનહદ ચાલા,
ઘટ માંહે ભાગ લગાયા ભાભુ, ઘટ માંએ સીચણહાર-અખધુ. (૧૯)
- અખધુ ઘટ માંહે નવ ખંડ પરોથમી, અને ઘટ માંહે કેરલાસા,
ઘટ માંહે સાત સમુદ્રકા વાસા, ગુર ખીના જાએ પીઆસા-અખધુ. (૨૦)
- અખધુ ગુર વચને ઘટ શોધન કરીએ, તો ગુરનર દરશન પાયા,
કહું પીર હસન કબીરદીન મુઘા ગતીઈ લોકા, તેણે આવા
ગમણુ છોડયા-અખધુ. (૨૧)

ગીનાન ૫૫ મું.

- એજ સતગુર પરસાદે શાહા મોરે હાથ પગ સરજઆરે અખધુ,
સોહી ગુર કેમ વીસારોજ. (૧)
- એજ સંખાને નાદે તો બહુ રસ વહી ગયારે અખધુ,
તેણે જપ તપ સરવેઈ ખોયાજ. (૨)
- એજ છડીયાખી છડીયા નાથ મછંદર અખધુ,
ચલતીએ પુતલીએ સખ જુગ છડીયાજ. (૩)
- એજ હાડકી કડીએ જેમ શીઆળ પીરોધીયા અખધુ,
તે મન માંહે અતી રલીઆજ. (૪)
- એજ તીલ મુખ કારણુ તેરી કાયા વટલાણી અખધુ,
દુઃખ દોહુલા મેર સમાનજ. (૫)
- એજ સાંવલડી નારી ઘણી મુંદર દેખીરે અખધુ,
તેણે કંઈ કંઈ નાથ ભુલાણા. (૬)
- એજ ભઠ પડીયા તેરા મુકા હુકડારે અખધુ,
ભઠ પડીયા હેઠા સોણાજ. (૭)
- એજ ભઠ પડયા તેરા વજર કછોરા અખધુ,
ભઠ પડી સો તેરી કંચાજ. (૮)

- એજ ભઠ પડ્યા તેરા ભભુન ભુસણારે અખધુ,
ભઠ પડી કાનકી મુંદાજી. (૯)
- એજ ભઠ પડી તેરી ખીપર બેલીરે અખધુ,
ભઠ પડ્યા હાથકા દંડાજી. (૧૦)
- એજ સાર જમંતા ને સેરે પોદંતારે અખધુ,
એણી ધેરે કોઈ ન તરીયાજી. (૧૧)
- એજ કહિ મછંદર મુણે ગારખભાઈ,
એવડી મુઘ તમે કીયાંધી પાઈજી. (૧૨)
- એજ ભુખ ગમાઈ મેંતો વશખા છીપાઈ ચુરજી,
નયણે તે નીંદ્રા ન આણીજી. (૧૩)
- એજ એક ન ભુલા અખધુ દોએ ન ભુલા અખધુ,
ભુલો ભુલો સધલો સસારજી. (૧૪)
- એજ સતચુર પરસાદે જતી ગારખ ન ભુલા અખધુ,
નાથ મછંદરજીકા ચેસાજી. (૧૫)

ગીતાન પઠ મું.

- એજ જસરં જુએ તેરી કાયા સરજરે અખધુ,
સોહી જુએ કેમ કરી રાડોજી;
જાગા જુએસર જાગા મેરા ભાઈજી,
જાગતાં મત ભુલો મેરે ભાઈજી. (૧)
- એજ અલખ નીરીજન જરે લેખા માંગશેરે અખધુ,
તે પુછે આપ આપકી કમાઈજી-જાગો. (૨)
- એજ રીખીસર હોઈને કલસ કુંલ થપાવેરે અખધુ,
તે કુંજર મેધ જગન ફલ લેશેજી-જાગો. (૩)
- એજ રીખીસર હોઈને ગત ગંગામાં આપેરે અખધુ,
તે અસવ મેધ જગન ફલ લેશેજી-જાગો. (૪)
- એજ રીખીસર હોઈને ધરમ કીરયા પારેરે અખધુ,
તે મહિ મેધ જગન ફલ લેશેજી-જાગો. (૫)

- એજ નર ને નારી એ સાથ કેવાસેરે અબધુ,
તે અસવ મેધ જગન ફલ લેશેજ-જગો. (૬)
- એજ નર ને નારી એ હું કેવાસેરે અબધુ,
તે પીલાસે લોહો કેરી ધાણીજ-જગો. (૭)
- એજ એક ન ભુલા અબધુ દોઝે ન ભુલા અબધુ,
ભુલો ભુલો સધરા સંસારજ-જગો. (૮)
- એજ સતગુર પરસાદે જતી ગોરખ ન ભુલા અબધુ,
નાથ મહંદરજીકા ચેલાજ-જગો. (૯)

ગીનાન ૫૭ મું,

- ઓહુંજ નમો ગુર શખદ હએ, આદ અંતકો વેસ,
દંડવત ચીતસે કરે, મુખસે કહું આદેસ-હો પીરા. (૧)
- આદેસ આદેસ તો આગુ હોતા, જખ હોતા ફરસીરામ,
દુઆપુરસે વેવાર ગયા, અખ કહો પુરા સંજામ-હો જોગી. (૨)
- આયા ન છાકું મેં લેણે ન જઈ, કહો મેરા અબધુત મેરા નાઓ-હો પીરા. (૩)
- આયાખી તોડા સત લેણેખી જાઓ, કહો મેરા સતગુર,
મેં વીચાર કરી ખાઓરે-હો જોગી. (૪)
- છોતી કહો મેં જુગતકી રાણી, છોતીકી છોત ઉતારે પાણી,
પાણીકી છોત ઉતારે પવન, પણ જીવકી છોત ઉતારે કોણ-હો પીરા. (૫)
- કાયા કુપદી મન કસતુરી, અને ગીનાન જીવકી જોતી,
જસ ઘરમેં અલી નખી વસે, તીસે કીચુકર લાગે છોતી-હો જોગી. (૬)
- કોણસો પીંઠત કોણ સો પીંઠ, તમ કીસ સીરકે એંઠ,
કીયાં મીલી નીવાલા ખાઓ, કીસ કરણીએ અમરાપુરી જાઓરે-હો પીરા. (૭)
- મનવા હમારા પીંઠત કહીએ, કાયા હમારી પીંઠ,
હમ સીરી ઇસલામરાહકે એંઠ, ગતમાં મીલી વીચારી ખાએ;
ઇસ કરણીએ અમરાપુરી જાએ-રે જોગી. (૮)
- કોણ તમારી જનોઇ કહીએ, કોણ તમારી ધોતી,
કોણ તમારા શખદ કહીએ, કોણ તમારો પાથી-હો પીરા. (૯)

- અગમ હુમારી જનોઇ કહીએ, નીગમ હુમારી ધાતી,
અખંડ હુમારા શબ્દ કહીએ, કાયા હુમારી ધોથી-હો બેગી (૧૦)
- કોણસો નગર કોણસો થાન, કોણ લોક વસે પરધાન,
કોણ રાજ કોણ મેતા, કહો કહો ઈસ નગરીકી બાચા-હો પીરા. (૧૧)
- કાયા નગરી નવસર થાન, માહે પાંચ લોક વસે પરધાન,
હંસ રાજ પવન મેતા, લીચો લીચો ઈચ નગરીકી બાચા-હો બેગી. (૧૨)
- કોણ બગે કોણ સોવે, કોણ દો દીસ ધાવે,
પચાણ કેરા કોણ ગુર, સો કોણ મારગ લાવે ?-હો પીરા. (૧૩)
- હંસ બગે ખીંટ સોવે, માયા દો દીસ ધાવે,
પચાણકા ગીનાન ગુર, સો ગીનાન મારગ લાવે-હો બેગી. (૧૪)
- ચાર જુગકા કોણ તીરથ, અને કોણ તીરથ મોમના,
ચલતી નદી તો કોણ તીરથ, કોણ તીરથ ખટ દરસણરે-હો પીરા. (૧૫)
- ચાર જુગકા મમ તીરથ, ગીનાન તીરથ મોમના,
ચલતી નદી અંદર તીરથ, સતપંથ તીરથ ખટ દરસણરે-હો બેગી. (૧૬)
- કેતા વરસ મેગ જલ બરસે, કહિ ગગન અંતર તારે,
છત્રીસ બરસની મેગ જલ બરસે, દોએ ગગન અંતર તારે-હો બેગી. (૧૭)
- મન પરબોધી લે સાધુ અલકુલ તારના, આગુ આગુ હોતે પરે
પરે હોતે,
જરે સાધ નહી શબ્દ નહી અહુંકાર નહી, ધંધુકાર કહે પીર
હસન કબીરદીનરે-હો બેગી. (૧૮)

ગીનાન ૫૮ મું.

એ અખધુ જમીન ન હોતી આસમાન ન હોતારે અખધુ,
શેસદ સંજોગ ન હોતા કોઇલ;
એ અખધુ પરથમ જોગકા મુલ વખાણરે અખધુ,
તેજ પરમાણુ હોતા સોહી... ..
જુમેસર જોગ સંજોગ ધરે રેહેણાલ,
આવા ગમણુ તેરા હોવેગા નીવેણાલ;

- આર ખાણુ તુજને હોએગા ન ફેરા,
જોગ સજોગ ધરે રહેણાજ... ... (૧)
- અખધુ પરથમ બારે ધંકુકારે હોતારે અખધુ,
તારે તેજ સનો નામ સાચી હોતાજ;
એ અખધુ જુગ મધી સાહેબે ધીઆનજ ધરીઆરે અખધુ,
પેલા તે હેત ઉપાયા-જુગેસર જોગ. (૨)
- એ અખધુ હેત ધરી સાહેબે એંદ ઉપાયાજરે અખધુ,
આસમાન નહીઅણે નીપાઈયાજ;
એ અખધુ નહીઅણુ મથી મથી ફીણજ ફીઆરે અખધુ,
તીસથી ખીર નીપાયા-જુગેસર જોગ. (૩)
- એ અખધુ ઉતપુત હોતા તેના પીંદ નીપાયારે અખધુ,
આ ભીતર પવન સમાયાજ;
એ અખધુ જુગેસર તે જે ધીયાનસું લાગારે અખધુ,
તો એણી પેરે જોગ નીપાયા-જુગેસર જોગ. (૪)
- એ અખધુ ઉતપુત ગુર ભીરમા ઉતપુત વીસતુરે અખધુ,
ઉતપુત દેવ મએસરજ;
એ અખધુ એક જોતસું ખેલેરે અખધુ,
તેને જાણે તે વીરલા કોઈ-જુગેસર જોગ. (૫)
- એ અખધુ અગમ અગોચર અકથ કથારે અખધુ,
અલખ લખીઆ ગીનાનેજ;
મન પવન ચાવા નગરીસું ખેલેરે અખધુ,
તો અમર ભેદ પરમાણુ-જુગેસર જોગ. (૬)
- એ અખધુ વેદ કંથી કંથી રહેઆ ગુર ભીરમારે અખધુ,
વીસનવે માંડી છે માયાજ,
દેવ મએસર રહેઆ ધીયાન ધરીરે અખધુ,
તો ઈસ જોગકા પાર ન પાયા-જુગેસર. (૭)
- અખધુ ગગન મંડલ માહે મેરા આસણુ ભણીએરે અખધુ,
તીયાં અનત સુરતકા મેલાજ;
ભણે પીર હસનશાહા ચેવા નગરીસું ખેલેરે અખધુ,
તો સીધ નાથકા મે ચેલા-જુગેસર. (૮)

ગીનાન પદ મું.

(ગીનાન પીર સદરદીનહું.)

- એજ જમીન આસમાન સાહેબે જુગતે જડેઆ, તમને દીધા છે
ગીરભા વાસ હો,
સોહી સીરેવો સામી આપણું, જેથી પામો મોખ દીદાર હો...
દુધ મ દેખો વીરા કારમું, એણે દુધ તે પડશો જંજર હો;
દાંગ દેખો વીરા અલી તણા, સચે શાહ તણા...(વરાણી) (૧)
એજ મુઠમ પરીવાર જવડે ઘણા કરેઆ, જવડા આવીને પડેઆ
જંજર હો,
કાચી કાચા પીંઠ ઢળી પડે, તેનું લેખો તે સાહેબજને હાથ હો-દુધ. (૨)
એજ અન પાણીના પરભ જરે સુકસે, તારે સ્ત્રી રેતાં મેલે
બાલ હો,
બાપ બેટા દાએ જગડસે, એવો થાએસે ખોટા કલીકાર હો-દુધ. (૩)
એજ સામીના દલ જરે ચાલસે, તારે સત ધરમનું થાયસે
નીસતાર હો,
ઉણીઆચારી તીયાં ઉભા રહેશે, ફલ લેહેસે સચા યાર હો-દુધ. (૪)
એજ બાલ અલી નખીજની બાલખીને સીરેવળે, જેણે
કીધી છે સતધંધની સાર હો,
પીર સદરદીન ગુર બોલેઆ, મારા મોમનભાઈ તમે રહેજો
દુશીઆર હો-દુધ. (૫)

ગીનાન ૬૦ મું.

(સરગ લવનતું બેડીલું.)

- એજ દીલના દગા ખદે કરના હો દુર, યે ગુનાહ બકસે
મુલહાના હરે. (૧)
- એજ પીઠને કારણ કાંચે જવડાને હારો, સામી રાજો લેખા
લેસે હરે. (૨)
- એજ ગુનો તમારો દુશમન થાસે, અવર રંગ લધને ઉકસે હરે, (૩)
- એજ જન્મ બંદી જવડો સાણસીએ તોડાવસે, તારે જવડો
કરશે પુકાર હરે. (૪)
- એજ નહી તીયાં માતા ને નહી તીયાં પીતા, નહી તીયાં બેન
ન ભાઈ હરે. (૫)
- આતમા બેઉં તો કાંઈ ન દીસે, સામી રાજ લેખા લેસે હરે. (૬)
- એજ ગીનાન મહારસ લણે પીર સદરદીન, નકલકી આગલ
હોયસે હરે. (૭)

